

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K.
JEDNOTE"

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America

Sworn circulation 15,200

Issued every
Wednesday

Subscription rate:

For members yearly \$0.84
For nonmembers \$1.60
Foreign Countries \$3.00
Telephone: Randolph 628.

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1108, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 16. — No. 16.

CLEVELAND, O., 15. APRILA (APRIL), 1925.

Leto XI. — Volume XI.

NEWBURŠKE VESTI

NOVA OPERACIJA.

DRUŠTVO "TRIGLAV."

LISTNICA UREDNIŠTVA.

NOVA POSTAVA.

RAZNE VESTI.

—Solnce je izšlo na letošnja Velikonoč v krasnem sijaju; kakor da se veseli praznika, je pogledalo na našo "vas" in se smejalo na zemljo. Pa še predno je solnce izšlo, že dolgo popred so vstajali ljudje ter hiteli v slovensko cerkev h Kristusovemu vstajenju. Naša, sicer precej prostorna kapela, se je napolnila že, ko je kazalec pri uri kazal pol petih; saj je pa tudi to vstajenje nekaj pomembnega in lepega. Tista prekrasna "Aleluja," ki se poje na Veliko soboto ali pri vstajenju, je res nekaj veličastnega; z njeno glasno in veličastno pesem "Zveličaj naš je vstal iz groba..." ne zaostaja za prvo; vse krasote pa presega mala velikonočna pesmica pri litanijah: "O Marija, bodi zdrava... Aleluja!" Ko človek sliši te krasne pesmi, se mu zdi, da je v malih nebesih. Kako zmagovito veličastna je res Velika noč!

Naše praznovanje tega praznika je bilo slovesno kakor vedno; le lažje smo ga uredili in bolj popolno, ker imamo večje prostore. Pohvaliti moramo vse, ki so pri tem sodelovali: solske sestre, žene in dekleta, cerkvene moše, pevce, pritrkavalce, ministrante, kojih je bila dolga vrsta in dečke in deklice s cvetlicami. Zelo spodbudno je bilo tudi videti "vojake" iz društva sv. Antona, ki so čuvali Božji grob. Pred vsem moramo dati kredit za slovesno praznovanje društvom sploh, ki so priredila krasno paradno. Velikonoč pri nas je bila letos res velika in ni dvoma, da je njen blagoslov vplival dobro na vse. Farani sv. Lovrenca so se zopet pokazali zavedne in marljive s tem, da so ta dan darovali za cerkev \$3,077.25. In zopet smo odbili tri tisoč dolga! Kdo pravi, da ne bomo v par letih zidali naprej naše priče nove cerkve? To je bila največja velikonočna kolekta, ki smo jih še kdaj imeli. Res smo lansko leto vsega skupaj dobili za Velikonoč čez \$3,300, a pri tem je bilo \$700 vstetega od kampanje, katero so imeli naši šolarji celo zimo. Da, naši vrli študenti so stopajo korajžno naprej: "Naprej zastava Slave, na delo Newburškane, bo cerkev nova stala, in stolp bo dvigal se!"

—Ali se še spominjate, da smo pred par leti prerokovali, ko je v stari kraj odhajal naš rojak Frank Hribar, da gre izbirat kranjska dekleta? Sureno! Naš Frank se je zopet vrnil in pripeljal seboj zalo družico. Obema kličemo: Dobrodošla!

—Naša fara se je zopet za eno družino pomnožila. Na Veliko sredo so semkaj dospeli Anica in Janko Cvelbar in njuna mati Terezija; došli so iz fare Kostanjevica na Dolenjskem. V Clevelandu jih je ves srečen sprejel soprog in oče te družine Josip Cvelbar. Nekaj časa jim bo morda dolg čas; ko se pa privadijo našega deželne jezika in drugih ameriških razmer, bodo pa gotovo veseli, da so prišli v to veliko deželo.

—Pevsko društvo "Slovenija," ki je tako izobno oskrbovalo cerkveno petje ves čas že od le-

Paris, Francija. — Te dni je bilo rešeno življenje neke pet let stare deklice s tem, da so ji zdravniki mestne bolnišnice v Lille operacijskim potom na vrat prenesli nekaj žlez in živcev usmrčenega bandita Raoula Oliverja. Te vrste operacije se smatra kot višek današnje moderne zdravniške vede. Operirana deklica se počuti povsem dobro, in upati je, da bo sčasoma okrevala; operacijo je izvršil Dr. Lefort.

Raoul Oliver, glavar francoskih roparjev in morilcev je bil zgodaj jutraj usmrčen pod velikim nožem gilotine. Še pred eksekucijo je dobil Dr. Lefort od ravnatelja kaznišnice postavno dovoljenje, da bo smel usmrčenemu roparju odvzeti vratne žleze in živce takoj potem, ko bo morilčeva glava odsekana.

Že celo uro pred določeno eksekucijo se je v ječi zbralo več zdravnikov in bolničark. Po dovršenem usmrčenju Oliverja so jetniški stražniki prinesli njegovo odsekano glavo, nakar se je Dr. Lefort lotil svojega dela s tem, da je iz mrličevega vratu izrezal nekaj žlez in živcev, kar je potreboval za transfuzijo. Odvzete žleze in žlezo so v največji naglici prenesli v neki posebni tekočini v ono bolnišnico, kjer je ležala ona, na smrt bolna deklica.

Dá je bilo mogoče vse glavne živce usmrčenega morilca Oliverja ohraniti nepoškodovane in še žive, mu je krvnik z gilotino vrnil bolj na globokem mestu odsekala.

Če se bo ta čuden slučaj operacije posrečil, bodo francoski zdravniki naprosili vlado, da jim da na razpolago vsa trupla tako usmrčenih oseb.

VERSKO IZPOVEDANJE AMERISKIH KON. GRESNIKOV.

V sedanjem kongresu Združenih držav je 36 katoličanov, v zveznem senatu so pa 4. V obeh zbornicah je dalje: 117 metodistov, 74 presbiterijancev, 79 episkopalcev, 53 baptistov, 38 kongregacionalistov, 22 Krščanskih učencev (Disciples), 19 luteranov in 8 judov; ostali spadajo k drugim manjšim verskim sektam.

REČNI KAZNJENCI.

Leavenworth, Kans. 9. aprila. — Ker je tukajšnja zvezna kaznišnica preveč polna z jetniki, je ravnateljstvo sklenilo okrog 700 istih pomilitosti in poslati domov. Ta kaznišnica ima prostora samo za 1400 jetnikov; danes jih ima pa pod svojo streho 3185; mnogo izmed njih jih mora ležati po hodnikih in v pisarnah. Da se število istih vedno večja, je vzrok prohibicija.

—Ta 1919 je prišlo v stisko. Mr. Peter Simič, pevovodja, je že dalj časa bolan na očesih; vendar je še vršil svoje delo do sedaj; zadnji čas so mu pa očeli tako opešale, da le s težko silo opravlja najnujnejše pri druztvu. Upamo in želimo, da se mu vid kmalu zboljša, da bo šlo društvu s svojim programom naprej.

ZANIMIVA GLEDALIŠKA PREDSTAVA.

Občeznana in najstarejša dramatično društvo "Triglav" v Clevelandu priredi na Belo nedeljo (dne 19. t. m.) ob pol 8. uri zvečer v Slov. Nar. Domu na St. Clair Ave. krasno 5. dej. dramo "Kovarstvo in Ljubeznen". Na to prireditve opozarjamo vse ljubitelje in prijatelje dramatike. Vstopnice se dobe v predprodaji pri A. Kolarju v S. N. Domu.

OGENJ UNIL CELO VAS.

Marquette, Mich., 8. aprila. — Danes je požar do cela uničil farmersko naselbino Chatham, 35 milj južno oddaljeno od tukaj; nad 200 stanovalcev je brez strehe; izmed 34 hiš so ostale nepoškodovane samo samo štiri. Ogenj so zaneli otroci, ko so se igrali pod nekim kozolcem.

EPOHALNA IZNAJDBA.

Glendale, Cal., 9. aprila. — Tu živi izumitelj William C. Cutler je prodal svoj patent neki kino družbi za pol milijona dolarjev. Iznajdba je velike vrednosti, ker se s pomočjo Cutlerjevega aparata lahko vidi premikajoče slike, ki znano govorijo.

MORILSTVO V CHICAGU.

Policijske oblasti mesta Chicago zatrjujejo, da se je ondi letos dosegel rekord glede števila umorov in ubojev. Od 1. januarja, 1925 do 31. marca znaša število istih 106. Bilo je 48 umorov in 32 ubojev; k temu je pristeti še 26 slučajev opravičenih ubojev.

STARA SAMOMORILKA.

V Bellaire, Ohio, se je dne 6. aprila obesila 88 letna Mrs. Julia Bruchar; vzrok samomora je bila neozdravljiva bolezen.

GROF KAROLYI V KANADI.

New York, 8. aprila. — Sinoči je prvi predsednik ogrske republike s svojo ženo zapustil Združene države in se podal na govorniško potovanje v Kanado. Pri tej priliki je objavil v nekem lokalnem dnevniku laškavo zahvalo ameriški publiki in časnikiarjem za izkazano gostoljubnost in prijaznost, da siračno je potoval pod policijskim nadzorstvom.

Dalje je omenil, da bo skušal v Kanadi javno povedati o ogrskih političnih razmerah, česar tu v Združenih državah ni smel.

KOLIKO TEHTA MOŠKA P. MLADANSKA OBLEKA?

Nek trgovec v Chicagu je izračunal, da nosimo moški 7 funtov in 7 unč teže na sebi, če smo moderno za pomlad oblečeni. Ta teža se deli sledeče: Mehak klobuk 4½ unč, volnena obleka 3 funte in 12 unč, spodnja obleka (perilo) 6½ unč, nogavice in garterji 1½ unč, čevlji 1 funt 15 unč, srajca 8½ unč, ovrtnica in ovrtniki 1½ unč, pas 4 unč, gumbi za srajco in igla za ovrtnico 2 unč; skupaj 7 funtov in 7 unč. Skoda, da ta trgovec ni izračunal teže obleke kakor moderno opravljene Evine hčere!

: Natančno uradno poročilo o izidu minule jubilejne kampanje in razdelitev nagrad društvu priobimo v prihodnji številki. Vsa stvar je še urejena izvenem nekega malega dostavka, kojega pričakujemo iz glavnega urada.

Za danes nam je pač znan rezultat kampanje skupnih društev v posameznih državah in sleer je zmagala naša država Ohio. Po državah smo dobili sledeče število novih članov in članic:

Država	aktivni	mladinski	Skupaj
Ohio	648	559	1,207
Illinois	408	512	920
Pennsylvania	296	474	770
Colorado	218	332	550
Minnesota	66	126	192
Wisconsin	61	76	137
Indiana	13	29	42
Wyoming	10	25	35
Connecticut	19	11	30
Michigan	23	5	28
Kansas	10	10	20
New York	6	9	15
Montana	9	2	11
Missouri	4	2	6
Nebraska	1	4	5
West Virginia	1		1
Alabama	1		1
Skupaj	1,794	2,176	3,970

FORDOVO BOGASTVO.

Boston, Mass., — Znaná Fordova motorna družba s sedešom v Detroitu, Mich. izkazuje koncem svojega fiskalnega leta (31. marca) za \$100,400,000 več premoženja ali prebitka kot lansko leto; to poročilo je bilo te dni predloženo našemu državnemu tajniku. Sedanjí prebitek (surplus) znaša \$542,476,469.39; lanskega marca je znašal \$442,041,081.12, letošnja skupna vrednost pa \$644,625,468. — Ta vrednost se deli sledeče: zemljišča \$112,030,754, stroji in tovarniška oprava \$115,089,362, blago \$95,254,936, tirjave, gotovina itd. \$300,275,845.

Ta družba ima svojega osnovnega kapitala v znesku \$100,000,000, ali en milijon delic po \$100. — katere so izključno v rokah Fordove družine.

ZVON V Kelmorajnu.

V slovečem božjepotnem neškem mestu Kolin ob Renu, po naše zvanem Kelmorajnu so imeli že nekdanji tamkajšnji katedralni sv. Petra najlepši zvonove na Nemškem in sicer osem po številu. Tekom vojne so največji, ali cesarski, zvon zaplenili in pretopili v topove; dotični zvon je tehtal 340 centov in je bil vlit l. 1876.

Sele pred nekaj meseci so bivši "cesarski" zvon nadomestili z drugim, še večjim, ki je težak 450 centov; v premeru zavzema 3.25 metrov visok je pa 3.35 m. Ta zvon se oglašja samo na velike praznike, o Božiču in o Veliki noči; ker je tako težak, ga pri zvonjenju gonijo z električnim motorjem.

GROZEN SAMOMOR.

Hillside, Mich. — V našem mestu je te dni izvršil grozen samomor 53 letni Bert Kericher. Navedene se je zapri v neko leseno barako blizu svojega stanovanja, kjer je prižgal večjo količino dinamita, da ga je razneslo v male atome. Od njegovega telesa niso našli drugega, kakor drobce črepanje; detonacijo razstrebe se je čulo več milj daleč.

NEMŠKI KABINET.

Berlin, 6. aprila. — Otto Braun, ki je bil dne 3. aprila izvoljen ministarskim predsednikom Prusije, je danes sestavil svoj vladni kabinet kakor sledi: Justični minister: Dr. Zehnhoft, centrist; notranji minister: Herr Severing, socialist; minister za javna dela: Herr Hiertscher, centrist; naučni minister: Dr. Becker, nepristranske politične stranke; poljedelstvo: Herr Steiger, centrist; finance: Dr. Hopker-Ashoff, demokrat; trgovinski minister: Dr. Schreiber, demokrat.

Kakor razvidno, imajo večino v sedanjem nemškem kabinetu centristi ali pristaši Marxove (katoliške) stranke.

POSTEN TAT.

Ze pred tremi meseci je bil zdravniku L. J. Cainu v Newport, N. H. ukraden krasen avtomobil. Na svoje veliko začudenje je označeni zdravnik dne 6. aprila prejel od železnice obvestilo, da mu je nekdo njegov ukraden avtomobil po železnici nazaj vrnil. Ravno isti dan je dobil iznenadeni zdravnik tudi po pošti nekaj denarja v gotovini za plačilo tovornih ali prevoznih stroškov vrnjenega avtomobila; imena tat u se ni moglo dognati.

PREPOVEDAN PLES.

Columbus, O., 7. aprila. — Danes je guverner Donahey podpisal novo postavbo, na podlagi katere je izpod 18 let starih osebam prepovedano hoditi v kako javno plesno dvorano brez spremstva starišev ali varuhov. Dalje postavba zahteva, da morajo imeti vsi lastniki plesnih dvoran izven kakega mesta posebno dovoljenje od pristojne sodnijske oblasti. Nova postavba stopi v veljavo čez 90 dni.

RADIO V EVROPI.

Geneva, Švica, 9. aprila. — Zastopniki raznih privatnih radio razposiljalnih postaj so naprosili Ligo narodov, da naj ustanovi mednarodno centralno radio postajo s sedežem v Genavi.

VLADA BO ZASEGLA VSE PARNIKE BOOTLEGERJEV.

Washington, D. C. 9. aprila. — Kot prvi korak postopanja proti kršilecem prohibicije, oziroma napram "bootleggerjem", je državni zakladniški departament izdal natančne določbe kako ravnati s parniki, avtomobili in drugimi vozili, ki prevažajo opojno pijačo.

Na podlagi posebne postavbe, katero je odobrili minuli kongres, ima zakladniški departament popolno pravico vse take parnike zaseči in tudi obdržati; tako so konfiskaciji podvrženi tudi avtomobil žganjarskih tihotapev in aeroplani; postava namreč določa za prevoz vseh predmetov za prevoz opojne pijače na suhem na morju, ali v zraku.

Dosedaj je vlada take parnike zaplenila, nakar jih je zopet izročila lastnikom ko so plačali primerno jamčevino, ali jih je pa prodala na javni dražbi. Z novim postopanjem hoče vlada tihotapstvo opojne pijače v Združene države omejiti. Prvič bo obdržala zaplenjeno blago, drugič pa tudi parnik, da ga njegov lastnik ne bo mogel več uporabljati, kar se je dosedaj vršilo. Lansko leto je bil nek parnik štirikrat zaplenjen tekom par mesecev, a je prešel vedno in zopet v roke prvega lastnika. Naravno, da bo imela država na ta način dosti stroškov, ker bo treba paziti na zaplenjene parnike; te stroške se bo skušalo pokriti s prodajo zaplenjene pijače. Kdo tako pijačo kupuje, je uradna tajnost.

MOKRI VABIJO SUHE NA GOSTIJO.

Madison, Wis., 13. aprila. — Milwaukee senator Ben Gettelman je povabil za 18. aprila k sebi na dom vse glavne voditelje suhačev, kjer jih bo pogostil s fino večerjo in dobro pijačo.

Senator Gettelman je hud nasprotnik Volsteadove postavbe, kar je zadnje dni očitno pokazal v zakonodajni zbornici. Gettelman je javno pozval suhaškega pridigarja Kennetha, da naj pride k njemu na dom, kjer mu bo postregel s finim, doma kuhanim pivom in dobrim vinom. Predbacia mu tudi lažljivo trditve, da je senator doma brez opojne pijače. Dalje trdi, da mu nobena postavba ne more do živga, če ima doma kaj boljše pijače za svojo lastno uporabo.

Nekaj števk o umrljivosti. Razni statistiki so mnenja, da živi dandanes na celem svetu okrog 1,660,300,000 prebivalcev; povprečno dosežena starost znaša 33 let.

Vsako leto umre okrog 57,274,758 ljudi; vsak teden 908,520; vsako uro 5,310; v hako minuto okrog 90; na vsaki dve sekundi 3.

Sestdeset oseb je umrlo med tem časom, ko ste gornje vrste prečitali. Resnične so pesnikove besede: "Odprta noč in dan so groba vrata" je letos sv. leto.

PREMOGARSKA STAVKA.

Morgantown, W. Va., 6. aprila. — Šesti dan velike premogarske stavke v severnem delu države West Virginia je danes potekel z resnimi spopadi med kompanijskimi stražniki in stavkarji. Tukajšnja Brady-Warner premogarska družba je svojim stražnikom naročila, da ne smejo pustiti nobenega uničnega ali stavkujočega premogarja v bližino Osage rova, tako tudi ne na kompanijsko ozemlje. To je stavkarje tako razkačilo, da so pričeli streljati na kompanijske biriče. V tem spopadu je bil en stražnik nekoliko ranjen.

V. A. Bittner, uradnik unije United Mine Workers of America zatrjuje, da se je označeni uniji zadnje dni priklopilo več neunijskih premogarjev istega okrožja.

SLAVNOST V POČAST 100 LETNE STARKE.

Michigan City, Ind., 10. aprila. — V proslavo stoletnega rojstnega dneva tu živeče Mrs. Mary Hermann bodo jutri popoldne vse trgovine našega mesta zaprte. Nji v počast se bo vršila velika parada s podobno na čelu, zvečer bo pa v Mestni dvorani banket.

NAJSTAREJŠI KATOLIŠKI NADSKOF UMRL.

Portland, Oreg., 7. aprila. — Danes je umrl tu živeči katoliški nadškof Most Rev. Alexander Christie. V visoki starosti 75 let; pokojnik je bil najstarejši katoliški nadškof v Združenih državah.

PREDNAZNANILO.

Žensko društvo Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. Jednote, Cleveland, O., priredi na soboto zvečer, dne 16. maja t. l. v Grdinovi dvorani veliko plesno veselico v korist društvene blagajne. Vstopnice v predprodaji je dobiti pri uradnicah društva.

BANKROTNi KLANOVCI.

Louisville, Ky., 7. aprila. — Tukajšnja podružnica Ku Klux Klanovcev je naznanila sodnijski svoj bankrot, ker so uradniki preveč društvenega denarja poneverili in pokradli.

RUSKI PATRIJARH TIKHON UMRL.

Moskva, Rusija, 9. aprila. — Včeraj je v tem mestu umrl bivši patrijarh ruske pravoslavne cerkve Tikhon, katerega so boljševeki po preobratu pregazili in zaprli; šele junija, 1923 ga je sovjetska vlada pomilitila; pri boljševekih je padel Tikhon v nemilost, ker je deloval s protirevolucionarji.

NAVAL AMERISKIH POTNIKOV V EVROPI.

New York. — Razine parobrodne družbe so izračunale, da bo to leto odpotovalo na počitnice v Evropo nad 250,000 Amerikancev; s tem bo prelomljen rekord iz leta 1913, ko je v Evropo odpotovalo 245,592 našega ljudstva. Številno in veliko potovanje Amerikanec je pripisovati dejstvu, ker jih bo dosti romalo v Rim ker je letos sv. leto.

Prihodnjo nedeljo zvečer vsi v Grdinovo dvorano na veselico društva sv. Vida

Društvena naznanila in dopisi

NAZNANILO.

Članom in članicam društva sv. Roka, št. 15 K. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa., se naznanja, da se vrši društvena letna veselica ob priliki enotrideset letnice ustanovitve društva na ponedeljek po Beli nedelji, to je 20. aprila v K. Slov. Domu.

S tem se vabijo vsi člani in članice društva kakor tudi člani drugih društev iz Pittsburgha in okolice, da se te veselice polnostevilno vdeležijo. Za dobro postrežbo bo vsestransko preskrbljeno.

Zato nasvidenje v K. S. Domu dne 20. aprila zvečer!

Odbor dr. sv. Roka, št. 15 KSKJ

Iz urada predsednika društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O.

S tem naznanjam članom in članicam našega društva, posebno pa tistim, katerih ni bilo na zadnji društveni seji, da je društvo dovolilo prosto zdravniško preiskavo, za kandidate in kandidatkinje, ki pristopijo v naše društvo do 31. junija, 1925. Glede te preiskave prosim, držite se sledečega reda: Dr. M. F. Oman bo zdravniško preiskavo vse kandidate in kandidatkinje VSAKO SREDO od 6. do 7. ure zvečer v Slovenskem Narodnem Domu, kjer ima svoj urad in sicer pričeni z dnem 22. aprila. Idite k njemu, kjer vam ne bo treba plačati nič za preiskavo, isto plača društvo iz svoje blagajne.

Bratje in sestre! Stopite torej na noge in hitimo vsi na delo! Zda je poleg proste pristopnine v društvu in Jednoti prosta tudi zdravniška preiskava; gotovo bo valed tega veliko lažje agitirati; zato pa naj nihče ne zamudi te lepe prilike. Pomnite, vsakdo, kogar boste pridobili za naše društvo, vam bo hvaležen in to takoj, ko bo spoznal, da je K. S. K. Jednota mati vseh drugih slovenskih Jednot; kot taka je tudi najboljša.

Cenjeni mi bratje in sestre! Valed te olajšave in izredno lepe prilike za pristop, dajmo napeti vse sile. Agitirajmo vsepovsod. Vsakdo naj pridobi vsaj enega novega člana ali članico, ker vedeti moramo, da je to sedaj naša dolžnost napram našemu društvu in K. S. K. Jednoti. V minulih kampanjih je naša slavna država Ohio častno zmaga; glejmo, da bo tudi zmaga ob zaključku redne polletne kampanje in da bo tudi naše društvo dobilo kako nagrado.

Dalje vas opozarjam na Belo nedeljo, dne 19. aprila, ko bo imelo naše društvo veliko plesno veselico v Grdinovi dvorani ob 7. uri zvečer. Pripravite se s seboj svoje znanje in prijatelje, privedite tja tudi kaj novih kandidatov! Na tej plesni veselici bo igral najboljši Tomasevski orkester in za drugo bo z vsem najbolje preskrbljeno. Priporočam se torej za vsestransko odzivanje in mnogobrojno vdeležbo. Ostajam s sestrskimi pozdravi

Anton Sternia, predsednik.

NAZNANILO.

Naznanjam vsem članom društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 v Evelethu, Minn., da bo naše društvo priredilo ples v mestnem avditoriju dne 18. aprila, to je prihodnjo soboto zvečer pred Belo nedeljo ob 7.30.

Kakor že enkrat naznanjeno, bo član prebitek te prireditve namenjen za sliko v naši slovenski cerkvi in ostanek gre pa

v društveno blagajno.

Dalje naznanjam, da se bo vršila dne 3. maja igra s petjem in drugo zabavo ravno v isti namen. Vsak član bo plačal 50 centov naklade in bo imel s tem prosti vstop za obe zabave.

Zatorej vas uljudno vabimo vse rojake iz mesta Eveleth in okolice, da se vdeležite te zabave.

S sestrskimi pozdravi,
Frank Peterlin, tajnik.

NAZNANILO

tajnice društva sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O.

Članicam našega društva se naznanja, da je bilo že v zadnji sklenjeno, da priredimo eno veselico v prid društvene blagajne in sicer na soboto zvečer pred Belo nedeljo, to bo 18. aprila; začetek ob 7. uri zvečer. Ker smo za to veselico najele izvršno godbo (muzikante), zato pridite kar vsi. Pričakujejo članice s svojimi družinami, naša dekleta (članice društva) naj pa za enkrat fante povabijo na našo veselico; jaz vem, da jim spremstva ne bodo odrekli. Dalje uljudno vabimo vse ostale Slovence in Slovenke iz naše naselbine, da se pridite prihodnjo soboto malo razveseliti v dvorano društva "Domovina"; dobilo se bo tudi vsega dobrega za jesti in piti. Torej na veselo svidenje na plesni veselici 18. aprila v dvorani na Mulberry St.

Pozdrav,
Jennie Okolish, predsednica.

Društvo sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill.

Naznanjam vsem članicam našega društva, da bomo imele veselico z igro dne 26. aprila v prid svoje blagajne. Igra se imenuje "Na razvalinah življenja." Vprizoril nam jo bo naš vrli slovenski dramatični klub. Na zadnji mesečni seji je bilo sklenjeno, katera članica se ne vdeležiti te veselice, plača \$1, izveste so samo bolne članice.

Dalje naznanjam, da se bo prihodnja seja pričela eno uro poprej, torej točno ob 1. uri. Toliko v blagohotno ravnanje.

S sestrskimi pozdravi,

Frances Terček, tajnica.

VABILO

na veselico, katero priredi društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote, Sheboygan, Wis., v nedeljo dne 19. aprila, 1925 pri znanem rojaku Frank Zavrlu.

Tem potom vabimo vsa lokalna društva, vse rojake in rojakinje in brate Hrvate, sploh vse Slovence iz Sheboygana; tudi drugi narod je dobrodošel. Za lačna in žejna grla bo preskrbljeno; za plesalce bo igral znan Johnsonov orkester. Zatorej društveniki, rojaki in rojakinje, ne pozabite priti v nedeljo, 19. aprila na našo veselico k rojaku Zavrlu!

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144

John Udovich, tajnik.

NAZNANILO
društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O.

Ker je nastalo nekoliko premirja v kampanji K. S. K. Jednote, zatorej je naše društvo sv. Ane v Newburgu sklenilo prirediti nekaj zabavnih igrice za vse tiste, ki se hočejo razveseliti po postnem času. Naj torej nihče ne zamudi te prilike, kajti na Belo nedeljo, dne 19. aprila bo v Newburgu nekaj posebnih venaki cerkvi in ostanek gre pa

naše prireditve.

Ker društvo sv. Ane nastopi vedno s kako novo rečjo, zato je tudi za sedaj sklenilo, da priredi "Cvetlični večer;" to se pravi, da bo dobil vsakdo en lep dišeč nagelj, ki pride na Belo nedeljo v Slovenski Narodni Dom in plača običajno vstopnino. Vabljeni ste vsi, da nas posetite ta večer; malo zabave ne bo nobenemu škodovalo; preskrbljeno bo z vsem najholidajm.

Da pa ne boste poslušali vedno harmonike v plesni dvorani, smo naročile fino izurjeni orkester. Skoro vsakdo bo imel za Veliko noč nove čevlje; zato ste vabljeni vsi, da jih pridete ta večer k nam malo obnositi, da vas ne bodo preveč tiščali.

Dalje opominjam vse naše članice, da se vdeležijo te veselice; dalje ste vabljeni tudi drugi iz slavnoznanega St. Clairja, Collinwooda, Nottinghama, Euclida in West Parka, da nas počastite s svojim obiskom. Ker bo vstopnina zelo nizka, se ne more nihče izgovarjati, da bi se ne vdeležili.

Svetuje se pa tudi dekletom, da si vsaka še naprej preskrbi svoj par, to pa zato, ker je za par bolj nizka vstopnina. Pridite vsi, ne bo vam žal! Torej na veselo svidenje na Belo nedeljo v Newburgu!

K sklepu apeliram na vse članice, da naj še v prihodnje marljivo nabirajo nove kandidatkinje za društvo, čeravno je bila kampanja zaključena 31. marca. Zda je nam malo sape zmanjkalo, ko smo videli kaj je naredil Collinwood. Pa nič zato! Ni še 12. ura odbila! Prihodnjic pride zopet naš Newburg na površje!

Pozdrav vsemu članstvu K. S. K. Jednote,
Theresa Glavic, predsednica.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Kdor trdi, da niso glavni uradniki naše slavne K. S. K. Jednote v resnici delavni, ta ni pravičen, ali je pa dobri stvari zavidljiv. Vsi nasprotni napadi na našega vrliga glavnega predsednika dokazujejo, da je mož na svojem mestu, kakoršnih ima le malo sedanji svet.

Tudi mi se veselimo krasnega napredka naše najbolje in podpornice matere K. S. K. Jednote, daši naše društvo ne napreduje, kakor bi bilo želeli; v zavesti pa smo si, če bo naša Jednota tako napredovala po večjih naselbinah, se bo sčasoma isti duh vsepovsod razširil, najsi bo še tako mala ali skrita naselbina; torej korakajmo vsi skupaj pod zastavo našega brata predsednika!

Dne 18. aprila bo naše društvo priredilo veselico. Za isti dan je pa djala Mina svoji sosed Meti: "Prihodnjo soboto se bove, pa spet zavrteli, kaj ne?"

Meta: "Surting, zasukale se bove kot 'ajne'; čemu pa tudi ne?"

Mina: "Meni je moj mož Frank obljubil, da mi bo za soboto kupil povsem nov židant gvan in bele šolne."

Meta: "Ali še ne veš, da bo na tej veselici igrala izvrstna Alexander godba? Poleg tega bo pa še neka zanimiva dramska igra, da bo smeja za počit!"

Mina: "Torej na svidenje dne 18. aprila!"

hovski vodja K. S. K. Jednote, da nas obišče; torej je dana vsem cenjenim članom in članicam, tako tudi drugim rojakom lepa prilika, da vsak opravi svojo velikonočno dolžnost, ker to nam veleja naša K. S. K. Jednota in pa naša sveta katoliška vera

S sestrskimi pozdravi,
John Pelhan, tajnik.

Društvo Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Ker je bilo naše društvo že prej veliko v številu članstva, in je sedaj, v času kampanje pridobilo še okrog 175 članic v obeh oddelkih, se je s tem povečalo tudi delo. Zato je društvo sklenilo, da se bo pobiral asmesment TRIKRAT na mesec in sicer prvič kakor prej navadi na vsaki redni seji vsak prvi ponedeljek v mesecu; drugi v stari šoli sv. Vida vsako TRETJO nedeljo od 1. do 3. ure popoldne in tretjič pa na domu tajnice 18. in 19. v mesecu. Prosim vas torej, da to vpošte in plačate, kakor je določeno za plačevanje.

Nadalje moram tudi opomniti vse one, ki so zaostale s plačevanjem napram društvu, da svoj dolg poravnajo, kajti če ne, se bom ravnala po društvenih pravilih. Torej cenjene mi sestre, držite se reda, pa bo prav za vse!

Ker nam pravi pregovor, da mora biti človek včasih tudi malo bolj vesel po težkem delu, se zato pričežje kakšna poštena zabava. Zato se je naše društvo odločilo prirediti veselico dne 16. maja v Grdinovi dvorani; bolj podrobno o tem bom prihodnjic poročala.

Vesela novica: Od gotove strani sem zvedela, da je naše društvo dobilo tretjo nagrado v minulih jubilejni kampanji. Zopet bo enkrat več zapisano v Zlato knjigo. Na to nagrado smo vse članice društva Marije Magdalene jako ponosne; glejmo, da dobimo zopet kako nagrado koncem junija.

S sestrskimi pozdravi,
Frances Ponikvar, tajnica.

NAZNANILO.

Iz ureda društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa., se naznanja članom in članicam našega društva, da če se obdržati dojdeta ajednica dne 19. aprila točno ob 2 sati posle podne.

Bratje in sestre! Kako vam je več obelodanjeno u prošlem broju "Glasila" (15.), da bu ova ajednica vrlo zanimiva, kakve još niste imali, stoga vas molim, da bi bili prisutni svi, osim bolesnika i važnog rada. Dogfite ranije da pričemo točno u 2 sati jer imamo važni točka. Prvo će biti davanje tro-mesečnega financa izveša za januar, februar i marc, 1925; drugo imamo opet važna predgovora: biranje odbora za našu predstavu, koju svi željno čekamo, da društvo sv. Mihalja prvo pokaže novicu vrle i zanimive sajlive zgode u živi-slika ili osoba u starokrajsem odelu i ponokaju. Opet bute čuli izjavu naši vrli članov i članic: "No, i, koji su pristupili ove godine 1925 u naše redove pad zastavu našeg društva i K. S. K. Jednote, jer budu vsi čitani na budućoj sjednici; zato sve opominjam, koji su pristupili i vpisani posle sjednice, da buju prisutni, i da polože prisegu za naše i svoje društvo."

Bratje i sestre, možemo se ponesti i sada znamo kaj jesmo i kaj su složna bratja i sestre, kaj mogu da napraviju; o tem će vam drugi dopis obelodaniti moj zaželjeni cilj, kaj mi u mojoj glavi vršilo i mojim nogam nije mira delo — bilo bi preveliko obelodanjeno u članaku; mislim, da vi svi znate moju misal o društveni pojama, stoga čete naći na ovoj strani ve-

lik oglaš našega vrliga zanimanja, na kojem radimo već 3 meseca, a to je naša predstava sa plesom. Kako ovo vidite, se tako bu vršilo.

S tem vas sve prisrčno pozdravljam, i sam vam udani

Matt Brozenic, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 169, Collinwood, O.

Naznanja se tem potom vsem našim članom in članicam, da se je uredilo radi velikega navala novopristopnih članov plačilne dneve. Od sedaj naprej se bo pobirala mesečina razen redne mesečne seje, še vsako nedeljo od 9. do 10. ure predpoldne v cerkveni dvorani. Vsi tisti člani in članice, ki ne morejo priti na sejo, lahko poravnajo obzadavne pristojbine ob nedeljah ob gori določeni uri.

S sestrskimi pozdravi,
Ernest Terpin, tajnik.

NAZNANILO IN VABILO.
društva Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich.

Po dolgem zimskem in postnem času bo naše društvo zopet priredilo veselico z igro in plesom in sicer v soboto, dne 18. aprila ob 8. uri zvečer v Hrvatskem Domu na 1331 E. Kirby St.

Odbor se skrbno pripravlja, da uredi vse potrebno za najboljšo postrežbo cenjenim gostom; zato najljubše vabimo vse sobrate in sestre in vse cenjene rojake v Detroitu. Dobro nam došli! Za dobro postrežbo in veselo zabavo vam jamči pripravljajni odbor.

S sestrskimi pozdravi, v imenu društvenega odbora:
Paul K. Madronich, blagajnik.

Slava Collinwoodu!

Kakor zasnubilna kraljica prihaja pomlad v deželo. Vse se veseli in vse se raduje prihoda vigradi. In pomlad je priplula iz nebes tudi na Collinwood in poljubila hrepence zemljo in vilo v nas novo življenje. Pomlad nas je odela s svojim dragocenim krilom iz cvetja in rož v nedeljo dne 22. marca, ko smo praznovali med nami Jednotin dan.

In mi, vdani sinovi smo ji nabrali polno svežih rož in cvetk in ji slovesno položili ta šopek najlepšega cvetja v njeno naročje. Zastava društva sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote je tega dne veličastno zavihrala v zmagoslavju in slavi ter pozdravljala nove bojevnike za vero, dom in narod. Omenjeno društvo je priredilo novim kandidatom slovesen sprejem, katerega si bodo zapomnili vsi tisti, ki so bili v dvorani navzoči, še dolgo vrsto let. Zapišmo si bodo dne 22. marca, 1925 tudi nasprotniki našega mišljenja, ko se je Collinwood oprostil okovov brezverstva in vstal oživiljen in preroben v znamenju križa.

Prišli so od blizu in od daleč odlične osebnosti in glavni uradniki K. S. K. Jednote, med katerimi smo opazili glavnega predsednika, brata Antona Grdina, glavnega tajnika, brata Josip Zalarja iz daljnega Jolietta, vrhovnega zdravnika, brata Dr. Josip Graheka iz Pittsburgha, vrhovnega duhovnega vodja, brata Rev. J. J. Omana, urednika "Glasila," brata Ivan Zupana, glavnega nadzornika, brata John Zulicha, priljubljene domačega župnika, Rev. Vitos Hribarja, društvenega duhovnega vodjo, Rev. Milana Slaje, društvenega zdravnika, Dr. Omana in slovenskega odvetnika A. J. Žužek. V dvorani Slovenskega Doma nas je pričakavalo še posebno razočaranje; gostovala je med nami operna pevka Ekaške Civic opere, Miss Elizabeth Grahek iz Jolietta, Ill. ter se počastila s svojimi proizvajanj. Točno ob

6. uri so se pričeli zbirati novi kandidati, katerim so naše nad vse požrtvovalne kuharice priredile okusno večerjo. Vrsta za vrsto zavednih bojevnikov se je zbirala v obširni gornji dvorani in truma za trumo je polnila sleherni prostorček, sloherni kotiček Slovenskega Doma. Že je bilo vse napolnjeno in natlačeno zavednega občinstva, a še so prihajali in dohajali novi roji slovenskih mater in slovenskih delavcev. Vrata Slovenskega Doma so bila vsem odprta, katoličanom in nekatoličanom in vsak je lahko vstopil brez vstopnine. Veličasten pogled po dvorani je živo pričal, da je ta nepregledna množica cvet slovenskih delavcev, ki so prišli z veseljem in navdušenjem, da manifestirajo za to, kar nosijo v srcu, ljubezen do vere in ljubezen do materinega jezika. Točno ob 7. uri se je uvrstil sprevod, katerega so vodili maskirani zagovorniki. Kandidati novoustavljene mladeniškega društva sv. Alojzija so nosili na prsih pripete bele nageljne, članice novega ženskega društva sv. Helene so se spoznavale po rudečih cvetkah, a člani društva sv. Jožefa, št. 169 so nosili narodni znak. Vse ta sprevod in vso nepregledno vrsto teh novih vojakov in bojevnikov za naše ideale in naše skupno mišljenje je predstavljalo vse najboljše iz krogov slovenskega delavstva. Ob vstopu novih kandidatov je zapel močan zbor pevskega društva "Soča" prekrasno pesem "Pozdravljeni." Pri tem se mora javno pohvaliti vodstvo omenjenega pevskega društva, ker nas je počastilo in presenetilo s tako močnim in izurjenim pevskim zborom. Med sprevodom je sviral mladeniški godbeni zbor društva sv. Vida, št. 25 Jednotino korajnico. Operna pevka Miss Elizabeth Grahek nam je zapela latinsko pesem "Ave Maria" tako ubrano, tako nežno, da je cela dvorana strmela in občudovala to izbornu operno pevko.

Nato je sledil po glavnem predsedniku bratu Anton Grdinu slovesen sprejem novih kandidatov. Vseh novopristopnih je bilo 308. Občinstva v dvorani je bilo pa po povprečni cenitvi nad 1.000. Ganljive in v dušo segajoče besede glavnega predsednika so privabile marsikomu solze v oči in navdušenje je preželo navzoče, ko je glavni predsednik pozval vso zbrano množico naj zakliče v počast novim članom trikratni "Slava!" Iz tisoč ust, iz tisoč prs je odmevala "slava," ter se razlekala po širni dvorani in segala slehernemu do dna duše. Slava naj doni vam slovenskim delavcem, ki ste prihili in pokazali, da vas brezverski strup še ni otroval; slava vam slovenskim materam, ki ste pripeljale svoje otročice v naročje K. S. K. Jednote. V našem navdušenju smo se ozrli nazaj na naše prednike, na naše prvoboritelje, ki so postavili in utemeljili našo Jednoto, ta največji spomenik slovenskega naroda v Ameriki, in koje že sedaj krije hladna zemlja, in zdelo se je nam, kot da se sliši glas iz groba; ki kliče tebi slovenski naselbini Slava! Slava!

Vrstila se je vrsta govornikov, ki so deloma v slovenskem, deloma v angleškem jeziku povedali, o koristih in prednostih K. S. K. Jednote. Govorili so glavni predsednik Anton Grdina, glavni tajnik Josip Zalar, vrhovni duhovni vodja Rev. J. J. Oman, Rev. Vitos Hribar, urednik "Glasila" Ivan Zupan, vrhovni zdravnik Dr. Josip V. Grahek, glavni nadzornik John Zulich in zdravnik Dr. Mihal Oman.

Pri slavnosti so bila častno zastopana krajevna društva iz Clevelanda, kakor društvo sv. Vida, št. 25, društvo sv. Jožefa, št. 63, društvo sv. Jožefa, št. 146, društvo Marije Magdalene, št. 162, društvo sv. Ane, št. 150 in društvo Presvetege Srca Jezusovega, št. 172 iz West Parka. Pevsko društvo "Soča" je zapelo še par izbranih komadov in Miss Elizabeth Grahek je očarala poslušalce s dvema pesmima. Glavni predsednik se je zahvalil na tako lepo vrzeli slovesnosti in ogromni vdeležbi in slavnosti se je končala. Razšli smo se vsi v avdušenju utrjeni in oživiljeni za naše pravične ideale; videli smo da Collinwood je naš in la so slovenski delavci naši; njim je veljala ta slava; njim naj doni slava do konca dni. Collinwood je vstal in nad njim vzhaja vse oživljajoče sonce.

Karol Skebe, predsednik.

Bridgeport, O. — Dear Editor: The present campaign for new membership in our organization has been conducted with such wonderful success, according to the reports in our official organ, that must be of much interest to our members, and why should it not be, is it not the fact, that the K. S. K. Jednota, has stood the burden of caring for its sick members, widows and orphaned children for 31 years and without a word of dissatisfaction has always met its obligations with cheerfulness and with joy to her children. Yes, that is the cause why we should rejoice and make every effort to make the K. S. K. Jednota stronger, bigger and more cheerful than ever.

In Bridgeport, O., on March 22nd a total amount initiated to the K. S. K. Jednota was 30; certainly a victory for a small community like Bridgeport. A little help in making a campaign a success. Now, in order that the new members as well as the old will get the real meaning of the organization, a meaning of your oath that you have taken when you joined the organization. I feel that I must call your attention to a few items which should be of interest to you.

First, remember that you are a Catholic, it is your duty to live up to the rules of our Holy Mother the Church. Second, that you are a member of K. S. K. Jednota of which you could not be if you was not a practical Catholic. Remember your duties as a member of the same, do not neglect your monthly meetings, they may not be of interest to you for a while, but by your efforts you will finally get interested and work for the welfare of our Holy Mother the Church, or beloved country and our grand organization in which over 25,000 members are united, and working for the same ideas and principles.

Do not depend on officers of your society or organization, to do all the work; there is no doubt that every one of them is willing to do his duty and more, but your assistance must be there in order to make a success. Therefore let all of us get together and work for the interest of our noble organization with our supreme officers for stronger K. S. K. Jednota.

Best wishes to you Brother Editor and to members of our organization.

Fraternally yours,
Anton Hochevar.

Bridgeport, O. — Z vseh strani se čujejo nad vse vesela poročila naših čet v Jednotini armadi, v večjih in manjših taborih. Zato, da si malo pozno, pa vsemu sledi nekoliko poro-

čila tudi iz naše male Jednotine postojanke. Na Jednotin dan 22. marca popoldne, sta se zbrala oba tukajšnja društva, možko in žensko v društveni dvorani, kjer je bilo na jako slovesen način sprejetih 30 novih članov in članice obeh oddelkov. Jako lep prizor je bil, ko je 13 mladenčev in mladenk za odraščali oddelek in 17 za mladinski oddelek prikorakalo v dvorano, katere je zaprisegel predsednik sobrat Anton Hočevar ter jim z lepimi in vspodbudljivimi besedami v angleščini raztolmačil pomen in namen društev in Jednote. Brat Michael Hočevar, ki najbolj pozna zgodovino društva sv. Barbare, št. 23 je obrazložil kakšne težave so bile ob ustanovitvi društva, a sedaj pa upa, da bo naše društvo ostalo na trdni podlagi, ker pristopa toliko mladih članov v društvo kot še nikdar prej. Sobrat Andrej Hočevar pa je v jedrnatem govoru apeliral posebno na mlajše člane, da naj se vedno zanimajo za društveno življenje, ker tako bodo najbolj spoznali kaj so kataloliška društva. Dalje so pozdravili nove člane še sledeči: sobrat Louis Sušteršič, sobrat Joseph Hočevar ter predsednica društva sv. Ane, sestra Mary Hoge. Vsi so navduševali članstvo, da naj se vnaprej vedno deluje za društvo in še večjo in močnejšo K. S. K. Jednoto.

Trideset novih članov naenkrat sprejeti v naša društva, v naselbini kot je tukajšnja, bi se zdelo pred enim letom nekaj nemogočega, kar se je pa vresničilo, da smo v resnici dosegli več kot smo pričakovali. K temu je mnogo pripomogel laniški shod, ko so nas obiskali glavni uradniki in navdušili za društveno življenje, da je postalo zanimanje za naša društva in K. S. K. Jednoto vsestransko. In ko je bila kampanja za nove člane otvorjena, se je naše članstvo z vso vnetostjo zavzelo za razglas vrhovnega poveljnika in šlo na delo, osobito junaske so se izkazale članice društva sv. Ane, posebno odbornice, ki so porabile svojo zmožnost, da so dosegle nepričakovani uspeh; zato vsa čast njim in vsem, ki so tako navdušeno delovali v tej kampanji, da se je članstvo K. S. K. Jednote tukaj pomnožilo za 60 članov in članice. Skupno šteje K. S. K. Jednote v naši naselbini 270 članov in članice v obeh oddelkih.

Ko je bilo društvo sv. Barbare, št. 23 pred tridesetimi leti (10. marca, 1895) ustanovljeno z komaj 13 člani, ter se je po- zneje še znižalo na sedem članov, niso tedanji ustanovniki nikdar mislili, da bo ob 30 letnici društva, imela K. S. K. Jednota v tem malem premo- garškem kraju dva tako lepo cvetoča društva s tolikim številom članstva. Očividno je bila tu- kaj Božja pomoč zraven. Zato smo danes lahko veseli na lepe uspehe in hvaležni Vsemogoč- nemu ter našim ustanovnikom, izmed katerih so štirje še ved- no desna roka pri našem dru- štvu.

Bratje in sestre! Pokazali ste, da z vztrajnostjo in dobro voljo se doseže marsikaj, kar se zdi včasih nemogoče. Poslu- šajmo se v bodoče oklice našega priljubljenega, z dušo in tele- som za Jednoto vnetega vrhov- nega poveljnika brata Anton Grdina in nadaljujmo naše za- početno delo z istim navduše- njem naprej, da bomo dosegli vse, kar se da doseči za naša društva in K. S. K. Jednoto v tukajšnji naselbini.

Delo po tukajšnjih premo- gorovih se vedno počiva ter ni nobenega znamenja, da bi pri- čeli delati. Kar je mlajših lju- di so se razkropili po bližnjih tvornicah, kjer zaslužijo vsaj za življenske potrebe; sta- rejši pa morajo še vedno čakati na premogorove; kdaj jih bo- do odprli, se pa neve.

Naši žogometarji ali K. S. K. Jednote base ball club, kakor ga nazivajo tukajšnji Amerikanci,

se pridno učijo. Ball park so precej prenovili in očistili tako, da je sedaj v najlepšem stanju. Pred kratkim so tudi dobili krasne uniforme z velikim in lepim imenom K. S. K. J. Ko bodo igrali prvo igro se bodo dali slikati v uniformah, kate- rih sliko upam, da bo priob- čena tudi v našem "Glasilu." Prvo igro bodo igrali 19. aprila z Wheeling All Stars, na doma- čem ball parku v Boydsville, O. Zelimo jim, da bi pri prvi igri zmagali!

Pred kratkim jo je mahnil v Cleveland-Newburg znani in ob- čespoštovani rojak Anton Lov- še, kjer si je poiskal boljše po- lovice. Rojaku Anton Lovšu želimo obilo sreče v novem za- konskem stanu, v katerega bo stopil prej ko ta dopis zagleda beli dan, ako se mu kaj poseb- nega ne pripeti. Ker se mu v Newburgu zelo dopade, zato bo menda tudi tam ostal, kakor se je izrazil.

Pozdrav vsemu članstvu K. S. K. Jednote.

Frank Mirtič.

Springfield, Ill. — Članice društva sv. Rozalije, št. 140 K. S. K. Jednote so na Cvetno ne- deljo opravile svojo velikonočno dolžnost. Veliko članic je sicer manjkalo, a katere so se udele- žile, so dajale vspodbuden vzgled svojim otrokom, odrast- lim in majhnim, ter vsem žup- ljanom. V lepem redu, z dru- štvnimi regalijami na prsih, so zasedle častne sedeze v prvih klopih ob obhajalni mizi ter z vzgledno pripravo sprejele sve- to obhajilo. Častiti gospod župnik Mažir, ki je daroval sve- to mašo, je bil vzradodčen nad veselim pojavom verskega živ- ljenja.

V društvo sv. Jožefa, št. 189, K. S. K. Jednote sta bila spre- jeta dva nova člana: Andrej Vaško in Barbara Nadazdy. Pri zadnji seji se je sklenilo, da bo društvo prirejalo "Card Par- ties" in druge zabave vsako drugo sredo v mesecu v svrhu nakupa društvenega bandera. V sredo, dne 15. aprila ob 7:30 zvečer se je vršila prva "Card Party" v klubovi dvorani. Na društvu sv. Jožefa je očividno blagoslov. Člani se mesečni- sej radi vdeležujejo, ker so kratke in stvarne (business- like). Kjer je pokoj Božji, tam je zadovoljstvo, vseh in sreča. Bratje in sestre, čuvajte ta dra- gocen zaklad!

Članice Marijine družbe so polnoštevilno sprejele velikonoč- no sveto obhajilo na Cvetno ne- deljo. V roki molitvenik, med prsti sveti rožnivec, na prsih družbino regalijo, tako so kle- čale pred oltarjem ter priprav- ljale svoja srca na prihod Ne- beškega Zenina. Častita sestra Rafaela je voditeljica Marijine družbe naših deklet.

Altarno društvo je pred krat- kim nakupilo nove talarje in koreteljne za naše ministrante, našima gospodoma pa vsakemu lepo novo albo za veliko noč. Altarno društvo tudi vodi ča- stita sestra Rafaela.

V spomin desetletnice delova- nja našega častitega gospoda župnika Mažirja med nami, so mu šolski otroci podarili srebr- ni venec za umetno izdelani svi- leni blazinici.

Vdeležba pri postnih pobož- nostih, ob sredah in petkih zve- čer ter pri božjih službah ob nedeljah, osobito na Cvetno ne- deljo, je bila zelo dobra. Zlasti je naša mladina bila dobro za- stopana. Z zadovoljstvom in zadoščenjem napolnjuje srca naših župljanov dejstvo, kako žla- hten sad je sedaj po teh kratkih letih rodi naša župnijska šola. Mladina, ki prihaja iz naše so- le, je zvesta Bogu in svoji do- mači slovenski cerkvi.

To so naše duševne radosti ob velikonočnem času. Boga pa prosimo, naj nam vidnega svo- jega blagoslova tudi v bodoče ne odtegne.

Poročevalec.

Ely, Minn. — Dne 24. marca je umrla v naši naselbini obče-

znana in nad vse priljubljena rojakinja Mrs. Mary Skube, zo- proga Fred Skube-ta. Omlo- vanja vredna žena je bolehala več let, ter je morala v tem ča- su prestat več nevarnih ope- racij; zdaj jo je smrt rešila na- daljnjega trpljenja v najlepši dobi 33 let.

Pokojna Mrs. Mary Skube je bila hči Mr. in Mrs. Joseph Ag- nicha, tajnika društva sv. Jo- žefa, št. 112 K. S. K. Jednote. Živela je ves čas tukaj na Ely, kjer je bila rojena. Ko je bila še zdrava, je z vso vnetostjo in rada delovala na društvenem polju, tako tudi za našo sloven- sko cerkev sv. Antona kot čla- nica društva Krščanskih mater. Spadala je k trem slovenskim društvom: sv. Antona, K. S. K. Jednote, Marije Čistega Spo- četja J. S. K. Jednote in sv. Lovrenca S. H. Z., k ženski po- staji društva Makabej in k Ameriški pomožni legiji. Tu- kaj zapuščala neotlažljivega mo- ža, štiri sinove in dve hčeri, očeta, pet bratov in dve sestre. Kako zelo je bila pokojnica priljubljena v naši naselbini, je pokazal njen veličasten pogreb, katerega so se številno vdelež- la vsa goriznačena društva, njenih znanec ter drugega ob- činstva, da tako lepega pogreba že dolgo ne pomnimo. Naj bo blagopokojnici ohranjen naj- blažji spomin. Počivaj v miru. Hudo prizadetim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Poročevalec.

VELIKI DAN K. S. K. JED- NOTE V STEELTON, PA.
(Nadaljevanje)
Zatem je bila k besedi po- zvana Miss Mary Bratina, taj- nica društva Marije Milosti Polne, št. 114, ki je občinstvo lepo pozdravila in izrazila željo, da naj med vsemi vlada mir in sloga in da naj Slovenci in Slo- venke pristopajo k naši materi K. S. K. Jednoti, ki tako vest- no skrbi za svoje članstvo v življenju in tudi po smrti za njih dediče. "Naj raste naše članstvo! Naj raste in cvete mati Jednota. Bog vas živi!" Njej je sledila Mrs. Dorothy Dermes, ustanoviteljica društva Marije Vnebovzetja, št. 181. Razložila je pomen tega banke- ta in prve obletnice v sledečih besedah:

"Spoštovani gospodje župniki, cenjene mi sestre in sobratje in vsi tukaj zbrani. Vesel dan je danes za naša društva, ker praznujemo god zaščitnika na- še K. S. K. Jednote sv. Jožefa. Vesel dan je tudi za naše dru- štvo Marije Vnebovzetja, št. 181 K. S. K. Jednote, ker pra- znujemo prvo obletnico! Eno leto ni dolgo, ako pogledamo v bodočnost ali preteklost, vendar pa se veliko preživi in doživi; veliko tudi doseže in stori, ako se dela s požrtvovalnostjo za dobro naroda, vere in za dobro svojega bližnjega med seboj. Tako smemo tudi me članice upati, da smo vsaj nekaj dose- gle in storiše na polju našega ka- toliškega društvenega življenja in delovanja. Ustanovile smo pred letom dni novo društvo, katero smo priklopile k najbolj- ši slovenski katoliški Jednoti; pridobile smo v našo sredino precej novih članic, ki bi mor- da drugače nikdar ne spadale ne k temu, ne k drugemu društvu, če bi ne bile nekatere izmed nas večkrat ne trkale na njihova vrata in jih vabile v društvo.

"Dragi mi sestre! Da, ta- ko moramo delati tudi v bodoče. Ako hočemo narediti kaj do- brega, moramo delati skupno za naša katoliška društva, za našo cerkev in za splošno korist naselbine. Same ali posamezno ne moremo ničesar doseči; skup- no pa lahko vse, kar hočemo. In zato naj še v bodoče živi med nami ta veliki slovenski življ- po znanem geslu: Vse za vero! Vse za naše večje in močnejše katoliško društveno življenje! Kar imamo dobrega v Ameriki, so naša katoliška društva. Jed- nota in naše farne cerkve, ki nas spominjajo tega, kar nam je najdražje na svetu. Bog vas živi še mnogo, mnogo let!"

Občinstvo je govornici živah- no dobavalo, nakar se ji je stolaravnatelj lepo zahvalil, tr- deč, da je resnica, da je to dru- štvo lepo rastle, ker je v enem letu dospelo do tako lepega šte- vila članic (45). Bodril nas je, da bi še naprej tako agilno de- lovale. Vsaka naj bi pridobila pet novih članic, pa bo dru- štvo štele 270 članic.

Potem je bila pozvana Mrs. Amalija Dolinar, predsednica društva št. 181, ki je navzoče prosila, da naj še znaneprej do- bivamo nove članice; obljubila je v to svrhu tudi sama delo- vati kar ji bo največ mogoče. Dalje je apelirala, da naj de- lujemo složno pri naših društvih in pri K. S. K. Jednoti. K skle- pu se je še občinstvo zahvalilo za tako veliko vdeležbo pri ban- ketu in novim članicam, ki so pristopile v tako lepem številu. Hvala pevskemu zboru za lepo petje. Hvala našemu Father Gladeku, ker so nam pripomogli do zaželjenega cilja. Našim društvom je pa govornica za- klicala: Da bi uspešno rastle in cvela še naprej!

Nato je stolaravnatelj brat Marko Kofalt pozval k besedi tajnico društva št. 181, Mary Koščević, ki je občinstvo pri- jazno pozdravila in se zahvalila za tako veliko vdeležbo, na ta- ko lepem redu in poslušnosti, in da želi, da če niso še vsi, kar je tukaj zbranih pod zastavo K. S. K. Jednote, da naj pristopijo.
(Konec prihodnjic)

PROTEST.

V 14. številki "Glasila K. S. K. Jednote" smo čitali protest naših zavednih sobratovh dr- štev iz Barbortona, Ohio, ki od- ločno obsojajo grdo pisanje in napade od strani newyorškega dnevnika "Glas Naroda," na ne- katere glavne uradnike naše K. S. K. Jednote in našo častito duhovščino.

Naše društvo sv. Vida, št. 25, K. S. K. Jednote, ki je prvo in najstarejše slovensko podporno društvo v Clevelandu, daje bar- bertonski naselbini vse prizna- nje, ker se je zavzela za ugled in čast glavnih uradnikov K. S. K. Jednote in častitih sloven- skih duhovnikov.

Tudi naše društvo je vzelo to točko v pretes na redni seji dne 5. aprila, 1925. Na pred- log brata Widervola, podpirano po bratu Ogrinu, je bila soglas- no sprejeta sledeča protestna resolucija:

"Članstvo društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote, Cleve- land, O., najstrožje graja zlob- no pisanje urednika "Glas Na- roda," ki se norčuje v svojih zakonitih kolonah iz nekaterih glavnih uradnikov naše K. S. K. Jednote, osobito, ker napada našega agilnega glavnega pred- sednika brata Antona Grdina.

"Odločno obsojamo nepresta- no blatenje, koje prinaša list "Glas Naroda" napram častitim slovenskim duhovnikom v Ameriki.

"Zahtevamo, da naj označeni list pusti našo Jednoto in časti- to duhovščino pri miru.

"Svetujemo vsemu članstvu K. S. K. Jednote, da naj ne čita in več ne podpira takega lista, ki javno blati in napada naše vrle glavne uradnike in častito duhovščino. Tudi mi pravimo: "Proč s takim listom iz naših hiš in domov!"

"Prosimo še ostala krajevna društva K. S. K. Jednote širom držav, da naj nastopijo s slični- mi protesti na svojih sejah."

V Clevelandu, Ohio, dne 5. aprila, 1925.

Za društvo sv. Vida, št. 25, K. S. K. Jednote:
Anton Sterniša, predsednik.
Anthony J. Fortuna, tajnik.
Ignac Stepic, blagajnik.
(Pečat)

POZOR TAJNIKI IN TAJNICE!

Ker stopi z današnjim dnem nova poštna postava v veljavo, da bo poštnina pri- vatnih dopisnic in razglednic povišana na 2c., zato opozar- jamo vse tajnike in tajnice

naših krajevnih društev, da naj prilepijo na naše posebne kartice za premembo naslo- vov članov znamko za 2c. in ne več za 1c. Karte, ki ne bo- do opremljene s predpisano poštnino 2c., naslovljencu sploh ne bodo dostavljene. Ako imate več kot 5 prememb naenkrat, denite dve, ali več teh kartic v kuverto in jo od- pošljite kot pismo z 2c. znam- ko.

Upravištvu "Glasila"

ČUDOTVORNI ZDRAVNIK V PRAGI.

Na Masarykovi obali v Pragi se že nekoliko dni zbirajo in prerivajo množice ljudstva. To so ljudje, ki pričakujejo pomo- či od čudotvornega zdravnika, ki je šele zdaj začel razvijati svoje delovanje; dasi že dolgo živi v Pragi. Čudotvorni zdrav- nik ni nihče drug nego ugledni knjigarnar in založnik B. Koči, ki je čisto nenadno odkril v se- bi čudovito zdravniško moč, ka- tera vabi pacijente od blizu in daleč.

Kočijevi uspehi so takšni, da jim v mnogih slučajih narav- nost ni mogoče verovati. Če bi bil Koči v svoji prošlosti druga- čen kakor je bil v resnici, bi morali misliti, da ima svet zo- pet enkrat opraviti z rafinira- nim sleparjem. Toda Koči je ugleden človek in je znan po svojem humanem socialnem delovanju. Vse njegovo živ- ljenjsko delo sestoji doslej iz izdajanja izvrstnih popularnih knjig, ki so kar najboljše vpli- vale na široko ljudske množice.

Koči je ozdravil nešteto oseb na popolnoma nepojasljiv način. Mož sam trdi, da ne zdravi ne s sugestijo, ne z magnetizmom, ne potom spiritizma, ampak kratkomalo s pomočjo vere, ka- tero zajema iz svetega pisma. Njegova metoda obstoji v pola- ganju rok na bolnika. Na ta

način emanira Koči neko toplo strujo, ki ozdravlja bolne ljudi. Seveda se ne obnese ta način zdravljenja pri vsakem. Kdor išče pomoči pri Kočiju, mora verovati v dobroto in pravič- nost. Koči sprejema pacijente in jih leči brezplačno. Lahko si mislimo, da je naval bolni- kov pri njem naravnost ogro- men.

Kočijev slučaj je vzbudil v celi češkoslovaški javnosti veli- kanski odziv. Z njim se bavijo strokovnjaki in nestrokovnjaki. Zdravniki so prejskali Kočija in pravijo, da je njegovo zdrav- ljenje v zvezi samo s sugestijo. Njegov način lečenja je isti ka- kor način rimskih cesarjev Klavdija in Vespazijana. Tudi genijalni fantast Faracelzus je v XVI. stoletju zdravil ljudi na ta način. Posebno značilno pa je, da Koči ne zdravi posamez- nih bolnikov, temveč kar cele

skupine in da doseza pri tem čudovite uspehe.

Dolg je kot pleša na človeški glavi: čimbolj teko leta, tem večja je.

Mlad človek vse prenese, star pa vse prenaša.

Kar je tujega, je dobro, kar je znanega, je boljše, kar je domačega, je najboljšje.

Kdor si ne zna pomagati sam, mu tudi drugi nikdar ne bodo znali pomagati.

Deset jih na roki dela dobro samo tedaj, kadar imajo dobre- ga "foremana" v glavi.

Kar je prijetno, je največ- krat drago in največkrat slabo za telo in duh.

Ko se materino mleko izjalovi, se poslužite Bordenovega Eagle Mle- ka, edinega pravega nadomestila za materino mleko. Če pošljete ta oglas The Borden Com- pany, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, ka- ko je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Priporočajo in predpisujejo zdravniki.

Dept. 2

Dramatično Društvo

"TRIGLAV"

VPRIZORI DRAMO

KOVARSTVO in LJUBEZEN

OSEBE:

Predsednik pl. Walter, na dvoru nemškega kneza Frank V. Verbič.
Ferdinand, njegov sin, major August Haffner
Dvorni marial pl. Kalb M. J. Grdina
Lady Milford, knezova ljubica Josephine Ermakora
Wurm, predsednikov tajnik John J. Grdina
Miller, godec Frank F. Lunka
Njegova žena Mary Novak
Luiza, njuna hči Josephine Lausche
Zofija, ladyna hišna Mitzi Prijatelj
Knezov strežaj Frank Drašler
Ladyn strežaj Frank Vihtelič
Več drugih oseb

Godi se v glavnem mestu nekega nemškega kneza v XVII. stoletju

19. APRILA, 1925.

(Na Belo nedeljo)

V SLOV. NAR. DOMU

ob 7:30 zvečer.

Vstopnice se dobe pri A. Kolarju v S.N.Domu
Cena \$1.00, 75c in 50c

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Amerikah.

Uredništvo in upravljalstvo: **CLEVELAND, OHIO.**

6117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 828.

Naročnina: Za tri mesece \$0.80, Za šest mesecev \$1.50, Za eno leto \$3.00.

OFFICIAL ORGAN of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the UNITED STATES OF AMERICA. Maintained by and in the interest of the Order. Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO. Telephone: Randolph 828.

AMERIKANEC NE MORE BITI KATOLIČAN!

(Ponatis iz "Ameriske Domovine," št. 41.)

Odkar je Ku Klux organizacija v Ameriki začela širiti svojo propagando, je zmešal Ku Klux sistem že marsikomu pojme, ki je bil prej sicer dober Amerikanec, a Ku Klux evangelij mu je vzel zadnjo trohico prevdarnosti in pravega amerikanizma. Odkar obstoje Zedinjene Države, so bili katoličani v Ameriki spoštovani, brez kake hlimbe rečeno, bolj kot pripadniki drugih verskih sekt. In ravno radi visoke morale, zavedenega amerikanizma, patriotičnega splovanja državljanjskih dolžnosti, so bili Amerikanci, katoliške vere, vselej na prvem mestu. Ovreči ne more tega nihče, kdor je čital zgodovino Zedinjenih Držav, od prvega začetka do danes. Malenkostne duše, površne pameti, polovičarske izobrazbe, fanatičnega razuma teh faktov seveda ne morejo razumeti. Jalovi protestantizem, ljubosumen nad uspehi katoličanstva v Ameriki — ne v verskih ozirih, pač pa na polju državljanstva, politike, znanosti, patriotizma, si ni znal drugače pomagati kot da je ustanovil fašistovsko organizacijo Ku Klux Klan, katerega naloga je dosledno pobijati resnico in razvnamati plemenski in verski boj.

Protestantizem v Ameriki hira in peša, od dneva do dneva. Kar ima dobrih nauk, načel, principov, je ukradenega iz katolicizma. Kar ima v sebi slabosti, jih je protestantizem sam priboril. In česar si ne more priboriti z resnico in dejstvom, to dobiva s silo. Fanatizem protestantov je rodil prohibicijo v Ameriki, češ, ako odpravimo gostilne in pijačo, bodo ljudje bolj v cerkev zahajali. Katoliška cerkev ni nikdar podpirala prohibicije, pač pa zmernost. Ker protestantovski pastirji sami niso mogli ali so bili nezmožni propagirati ukoreninjenje prohibicije, je nastala organizacija Ku Klux Klanov, ki je napovedala boj katoličanom, ker se drznejo javno napadati prohibicijo. Odkar imamo prohibicijo, je Ku Klux Klan organizacija, na shodih, v časopisih in v knjigah začela dolžiti katoličane, da ne morejo biti dobri ameriški državljani, ker niso z dušo in srcem za prohibicijo. Tekom 150 let obstoja ameriške republike se ni dobilo niti enega pisatelja ameriške zgodovine, niti državnikov politične vlade, ki bi očitati katoličanom v Ameriki pomanjkanje patriotizma, nezrelost amerikanizma. Nastopiti so morali zloglasni fanatiki kot Simmons in Clarke, voditelja Ku Kluxov v Ameriki, da sta se držnili potem, ko smo dobili prohibicijo, napasti katoličane, da so nevedni ameriškega državljanstva, ker se ne strinjajo s Volstead postavbo, ki je bila usiljena nemoralno ameriški narodu.

Priznavajoč ta dejstva, se človek toliko bolj čudi, ko čita v slovenskem časopisu, ki hoče biti naroden, socialističen in boljševiski vseobenem, trditve, ki so posnetek principov Ku Klux organizacije v Ameriki. Ta časopis je naša stara blufarica "Enakopravnost". V številki z dne 1. aprila — pomemben dan — je prinesla umazano, iz trte izvito, in skrajno bedasto trditve, prirojeno natančno po naukih Ku Klux Klana, da "Amerikanec ne more biti katoličan", niti ne more biti "katoličan ameriški državljani".

Piše ta blufarica sledeče: "Amerikanizem in katolicizem sta dva pojma življenja, ki sta si v popolnem nasprotju. Dober katoličan ne more biti pravi Amerikanec in pravi Amerikanec ne more biti dober katoličan. To je resnica, katere ne more ovreči nikako podrepniško (?) javkanje ljudi, ki se čutijo še (?) v manjšini".

"Amerikanizem ne prizna nikake višje posvetne oblasti od ljudi samih (?). Ljudem samim je dovoljeno, da se vladajo po svoji volji, da so sami svoji gospodarji. Ameriška je vlada ljudstva od ljudstva in za ljudstvo. Amerikanizem pomeni popolno duševno (?) neodvisnost v političnih in verskih zadevah; vlada je zelo omejena v svojih pravicah posegati v življenje privatnikov. (Kaj je to privatnik?)

"Katolicizem je pa v vsaki točki nasproten Amerikanizmu. Katolicizem pomeni v VSAKEM oziru popolno suženstvo, in to tudi v sedanjem času, ko bi človek pričakoval, da so se cerkvenjaki (?) že kaj spametovali ...

Tako piše "Enakopravnost". Da se ne bo treba, pozneje vračati k temu, naj takoj omenimo na tem mestu, da urednik "Enakopravnosti", kljub svoji mladinski nepremišljenosti in nezrelosti, ni toliko prismojen, da bi sam kaj enakega napisal. Pisec gori citiranih vrst iz "Enakopravnosti" je poznan črnogledi šušmar v Clevelandu, ki sliši na ime "Primoshic". Ker je sam prelen, da bi kaj študiral o predmetu o katerem hoče razpravljati, je šel in prepisal nekaj točk o katolicizmu in ameriškem državljanstvu, katere točke natančno tako propagira fanatčen Ku Klux Klan, kot jih je zapisala "Enakopravnost".

Sicer je konečno vseeno, kaj piše "Enakopravnost" o veri, katolicizmu in državljanstvu. Vse skupaj je le pogre-ta rihta, in niti originalnosti ne moremo pripisovati gori omenjenim vrstam. Vse to, kar je napisanega, je natančno vzeto iz pravil Ku Klux Klan organizacije. Kdor vzame v roke to ali ono glasilo Ku Klux Klana v Ameriki, bo čital enake prismojarje plitvih protestantovskih pastirjev, kot jih je zapisala "Enakopravnost". Napisati pa vseeno želi-

mo nekaj odgovora in pobiti trditve ponesrečenega prepisovalca in laži-filozofa, da ga bo minulo veselje potvarjati zgodovino in resnico ter krasti Ku Kluxu fanatične nauke.

Kar piše "Enakopravnost" o raznih "ukrepih" papežev je seveda navadna potvora. Kar "Enakopravnost" piše o papežih, je ravno tako kot bi Janez iz Rovt pisal o logarit-mih. That's that.

Vrnimo se k vprašanju ali trditvi, da katoličan ne more biti Amerikanec, oziroma ameriški državljani. Ta trditev sama sebe pobija in je tako absurdna, da vsak fantek, ki ho-di v katoliško šolo, zna dobro odgovoriti temu. Temeljna postava katoliške cerkve pravi: Dajte cesarju kar je cesar-vega, in Bogu kar je božjega! To se pravi, vse kar se ti-če vlade, davkov, splovanja državljanjskih dolžnosti, poslušnosti napram postavam, je katoličanom zapovedano sto-riti po njih veri, kar pa spada v vero, kar je duševnega, o tem občuje katoličan s svojim Bogom. Ali ima socialistična "Enakopravnost" kje v svojih naukih lepše, točnejše postavbe, ki zapoveduje rdečkarjem spolnovati državljanjske dolžnosti? Ne, nikjer! Pač pa so povsod pripravljeni na punt in hujskanje, napadanje oblasti. Kdo je torej lahko boljši državljani, katoličan, ki mu vera zapoveduje vršiti državljanjske dolžnosti ali rdečkar, ki ne priznava oblasti?

Preteklo nedeljo se je položil v Clevelandu temeljni kamen novi bolnišnici, ki je dobila ime po priprosti usmiljenki — sestri Leonardi. Ta zborna ženska je delovala na polju krščanske ljubezni in usmiljenosti v Clevelandu 32 let. Bolnico sv. Aleša je tudi sama ustanovila, in nad 25.000 bolnikov, večinoma samih priprostih delavcev, je do-bilo zadnjih 22 let tu brezplačno oskrbo, zdravlila, zdravniško pomoč! To je fakt, ki stoji "Enakopravnosti" ravno pred nosom, toda v svoji rdeči nešamnosti gre mimo takih faktov, si zatise oči in kriči po katoličanih, ki z dejanji do-kazujejo svojo sposobnost ameriškega državljanstva. Ali imajo socialisti kje v Clevelandu ali drugod eno samo usmi-ljeno sestro, eno samo bolnico, v kateri bi zastoj pomagali bolnim delavcem? Ne, niti ene same take ustanove nimajo, dočim ima katolicizem v Ameriki stotine bolnic, tisoče usmi-ljenk, ki žrtvujejo svoje življenje v prid bolnim revnim in sirotnim! Ali so sposobni katoličani za ameriško držav-ljanstvo?

Kot v dokaz, da katoličani ne morejo biti dobri ameri-ški državljani, navaja "Enakopravnost" neke besede Na-poleona, francoskega cesarja, rekoč: "Rimski papež je naj-večja cokolja na svetu, ki stremlj edino (?) za tem, da pre-preči vsak napredek na svetu". Če je to Napoleon kdaj rekel ali ne, o tem naj se krega "Primoshic" s svojo pamet-jjo, rečemo pa, da Napoleon ni bil katoličan po prepričanju in je bil jezen le, ker ga papež ni hotel kronati, in mimogre-de, Napoleon je bil največji mesar človeštva, ki je svojih 15 let neprestano kral in mesaril narode, in če so potem izjave takega mesarja o papežu kaj vredne ali veljavne, naj vsako-presodi po lastni pameti!

Ko se je Amerika leta 1776 nahajala v najhujših stiskah v borbi za svobodo, so prišli Lafayette in Kosziusko ter Pulaski in Zedinjene Države ter s svojo brezprimerno hra-brostjo in požrtvovalnostjo pomagali Ameriki se osvobo-diti angleškega jarma! Omenjeni možje, imajo danes svoje spomenike po vsej Ameriki, Amerikanci jih imajo v čast-nem spominu za veke. Bili so dobri katoličani, in s tem po-kazali, da so lahko tudi dobri Amerikanci, ker pokažejo z dejanji in ne z jeziki, kaj se spodobijo dobremu državljanu.

Kdo se ne spominja svetovne vojne, katere se je tudi Amerika udeležila. Kaj je tedaj delala največja katoliška organizacija v Ameriki, Knights of Columbus? Pri "Ena-kopravnosti" si bodo zopet zašifirali oči. Knights of Colum-bus so razdelili iz svojih lastnih sredstev nad sto milijonov dolarjev za sirotne družine, za ranjene in pohabljenе, in še danes vzdržujejo posebne šole, bolnice in zavode, v katerih se pohabljeni vojaki učijo koristnih stvari, da se lahko spravi-jo skozi življenje ter služijo svoj kruh. Knights of Co-lumbus so dobili radi svoje požrtvovalnosti in sijajnega raz-uma ameriškega državljanstva, najvišje priznanje od pred-sednikov, kongresa in državnih postavodaj. Kaj pa je do-bila "Enakopravnost" in njeni socialisti? Tisoče in tisoče bivših vojakov se ima zahvaliti organizaciji Knights of Co-lumbus za svoje življenje, in da so danes koristni člani člo-veške družbe? Kaj so storile socialistične organizacije v tem oziru? Kdo je torej sposoben biti dober ameriški dr-žavljan?

Za vse to svoje plemenito delo ima "Enakopravnost" sledeče priznanje: Katoliška cerkev je največja cokolja na nogah naprej stremečega zapadnega človeštva! Toda kot mi poznamo svet, obstoje te cokolje v kričavih in fanatikih ter rdečih zapeljivcih. Katolicizma se enak epigram ne mo-re dotakniti, ker ves kulturni svet drugače misli in — vidi.

Že bolj prebrisani in prefrigniti ptiči so napadali ame-riške državljane-katoličane, kot so pa "Primoshici" pri "Enakopravnosti", toda do danes je še vsem spodletelo in so se morali konečno umakniti v zatise s sramoto.

Ameriška ustava garantira svobodo verskega prepriča-nja vsakomur. Niti ustava niti postavbe se ne vtikajo v ver-ske razmere. Noben papež, noben škof se ni vtikal še kdaj v politiko v Ameriki, razven kar mu velevala državljanska dolžnost, da voli ali da je izvoljen. In v takem življenju ima katolicizem velikanski napredek. Bureau of Census v Washingtonu podaja številke, iz katerih se posnema, da je v desetih letih napredovalo aktivno članstvo katoliške cerk-ve za natj dva milijona duš. Pa ti pride tak neznanič in budalovič in proglasi vse skupaj za "cokljo". Blagor ubo-gim na duhu!

In kdor kaj trdi napačnega o svojem nasprotniku, mo-ra sam najprvo dokazati, kaj zna in če je to, kar zna, bolje od onega, kar napada. Vzor vlade je pri "Enakopravnosti" čifutska vlada, ki jo ima danes nesrečna Rusija. Zato vlado čifutov se "E." vedno navdušuje. V tretjem letu boljševiške vlade v Rusiji je pomrlo nad pet milijonov oseb od lakote. Vlada jim ni znala pomagati. In umrlo bi jih nadaljnih deset milijonov ljudi, da ni prišla Amerika na po-moč. In ko je šel klic stradalajočih in umirajočih po svetu, so bili seveda zopet katoliški Amerikanci prvi, ki so dajali milijone nesrečnikom v Rusiji. Poveljnik ameriške ek-spe-dicije, ki je vozila hrano v Rusijo, je bil katoličan. Papež v Rimu, "ta coklja" kot ga imenuje "Enakopravnost" je na-kazal iz svojih virov, spravljenih skupaj od katoličanov, dva milijona. Red Kolumbovih vitežev se je sijajno zopet iz-

kazal. Ni se vprašalo, kaj in kdo so v Rusiji, pač pa so po-trebovali takojšnja pomoč. Kot katoličani so odgovorni svo-ji vesti in Bogu, da sledijo krščanskemu usmiljenju; kot dr-žavljanji so sledili Ameriki, ki je Rusijo zakladala z živem eno leto? Ali more biti katoličan dober državljani?

In kaj so v istem času delali rdeči bratci v Ameriki? Nabrali so fond \$250.000 za trpeče v Rusiji, in so tako ime-nitno gospodarili s tem fondom, da so zapravili \$186.000 za svoje tiskarne, časopise, plakate in uradne potrebščine, za propagando rdečega evangelja, a ostanek so menda poslali v Rusijo komunistom, če je sploh kaj tja prišlo. To so dej-stva, ki so se prala pred sodnijami, in o katerih je vsa ame-riška javnost dobro poučena. Kdo je torej dober državljani, dober katoličan? Oni, ki z jezikom stresa laži okoli o svo-jem bližnjem, ali oni, ki dejansko pomaga in žrtvuje!

V Ameriki je 22 milijonov katoličanov, ki priznavajo papeža kot svojega glavarja v verskih zadevah, in predse-dnika kot predstavnika politične oblasti, kot prvega držav-ljana. Alfred Smith, governor države New York, je odkrit katoličan, a obenem eden najbolj prominentnih ameriških državljanov, tako priljubljen pri narodu, da ga voli vselej z največjo večino. Ali je Al. Smith kot katoličan nezmo-žen biti dober ameriški državljani? On sijajno vodi in uprav-lja največjo ameriško državo, a pisci "Enakopravnosti" iščejo smeti po kotih ter se vežbajo v opravljanju in zasme-hovanju vsega dostojnega. Komu se bo vrjelo, priznanim ameriškim državljaom, ki so kaj storili in delajo plemenita dela vsak v splovanju svojih ameriških dolžnosti, ali pa vrjamate neznačnicam, katerih posel je zasramovati to, kar je 500 milijonom ljudi sveto!

Sicer pa ljudje, ki niso ameriški državljani, absolutno nimajo pravice pisati o ameriškem državljanstvu. Le čev-lje sodi naj kopitar!

PISMO JI JE PISAL.

Reberškemu Matijcu je bilo že trideset let, ko se mu je ož-vela tista žilica, ki jo pesniki tako radi opevajo: nanareč žilica ljubezni. Glavni vzrok tega probujenja v Matijcu pa je bi-la brhka poštna kuharica Mar-jetice.

V vasi Kriva luknja stoji že od nekdaj trdna kmetija Reber-škovič. Florijan, oče Matij-čkov, si je nakopal prsno bole-zen v bosanski vojni. Kakih deset let je pokašljeval, zadnjo jesen pa legel in uvidevši, da bo trba vzeti slovo, kot vrni kato-ličan je poklical k sebi duhov-nika, da mu je opravil račun z Bogom. Nato je oče Florijan poklical k sebi še par občinskih mož ter storil oporoko, zupu-stivši kmetijo sinu Matijcu. Par dni nato je izdihnil in imel lep pogreb.

Ko je mladi Matijec vzel go-spodarstvo v svoje vnjeti, mu je mati prigovarjala, naj si le poišče nevesto. Matijcu pa se ni nič mudilo. Edina, ki se mu je dopadla in je o njej premiš-ljeval, je bila Marjetica na po-šti. Toda Matijec je bil na vsi moč aramežljiv, nikakor ni mogel pogoditi, kako bi se se-znanil z brhkim dekletom. Iz te zadrege ga je rešil njegov zvesti tovariš Holešček Anzelj.

"Veš, Matijec," je prigovar-jal Anzelj, "dekletu moraš na-pisati pismo, zelo, zelo zaljub-ljeno pismo, da ji bo kar srce kipele!"

Anzelj je bil pa prav izvežban v takih zadevah. Seveda, saj je dve leti v Ljubljani hlače tr-gal in ko ga je oče prignal na-zaj domov in ko je že odrasel, mu je še vedno ostal pridevek "falirani Anzelj".

"Ti mi najpravi, Anzelj," je prosil Matijec. "Če dobro se-staviš, ti ne odide par goldinar-jev."

Anzelj je obljubil, sedel v ne-deljo popoldne za mizo in napi-sal takole:

"Preljuba moja jutranja zarja! "Vzamem pero v desno roko, da ti napisem nekatere vrstice, iz zgolj ljubezni in pravice. Šest dolgih let sem premišlje-val, kje bi si 'zavber' dekleta izbral. Spoznam, da druge ni — za moje srce si le ti! Ti, preljuba moja jutranja zarja, le s teboj bi šel do oltarja. Po-pusti našega poštarja; če boš pri njem služila, se boš še v vo-do potopila, četudi se drugače ve, da takih kuharic ne ne-so vode. Noč in dan si mi pred očmi, v mojem srcu 'gmaha' ni. "Napiši mi en listek bel, da ga bo Matijec vesel. Naj bo za-pisano: 'Jaz te rada imam, ti ne boš ležal v postelji sam.' Zdnj svoje slabo pisanje skon-čujem in te v duhu poljubujem; odpiši hitro mi nazaj, da se bo znalo kako in kaj. Devet cen-

tov in pol — pozdravčkov, a po-ljubčkov še bolj, da bi bila kma-lu gostija — že li tebi zvesti: Matija.

"V Krivi luknji; pred pu-stom."

Kak učinek je pismo napra-vilo na Marjetico, ko ga je pre-brala, se ne ve. Stvar pa se je razvila naslednje: Matijec je čakal in čakal odgovora, toda zastoj. Ko le ni bilo glasu, se je nekega popoldne podal na po-što, da odda še eno priporoče-no pismo za svojo izvoljenko. Poštar je nato pa Matijčka hudo prijel:

"Ti, Matijec, ti rečem, da ne piši moji kuharici več takih ne-umnosti!"

Matijec se je stresel, kakor bi ga kdo 'polil' z mrzlo vodo.

Nato je kar pobral klobuk in jo brez pozdrava odkuril skozi vrata na plano.

Ko je prišla pepelnica, so pa poredni vaški fantje ponoči po-vlekli "ploh" od Matijčkovega doma do farovške kuhinje. Ma-tijec se je dolgo jezil, končno pa je poiskal nevesto v Rovti vasi in stopil je tisto leto, v za-konski stan.

VAŽNO ZA NAŠE DRŽAV-LJANKE.

Radi nove nasedjeniške po-stave je za vsako žensko, ki se je pred 22. septembrom, 1922 poročila z naturaliziranim ame-riškim državljanom, velike važ-nosti, da ima prepis močnega državljankega papirja. Dru-gače se nekega dne zna zgoditi, da ne bo mogla dokazati, da je državljanica. In takih slučajev je vsak dan vse polno. Ženska, ki je ameriška državljanica valed poroke, ne more dobiti ameriškega potnega lista za iz-let v stari kraj, razven ako pre-dloži drugi papir svojega moža in svoj lastni poročni list. Ako je njen mož prišel kot otrok v Ameriko in postal ameriški dr-žavljan radi očetove naturaliza-cije, ne more niti on, ne ona dobiti potnega lista, ako ne pre-dloži očetovega drugega pa-pirja ali pa prepis istega. Pre-pis mora biti izpisan na roko ali pa pisalni stroj, kajti po-stava prepoveduje vsako foto-grafiranje naturalizacijskih pa-pirjev. Nes pametno ravna oni, ki pravi: "Brigali se bomo, ko pride čas za to." Toda dosti-krat, ko pride čas, je prepozno. Vsaka ženska lahko sama pre-piše državljanski papir svojega moža. Tak prepis naj žena shrani za vsako priliko.

Poročene žene ne stopajo ra-de na govorniški oder, ker ima-jo doma vedno dosti poslušal-cev.

Slovinci katoličani!

NAPOČIL JE ČAS, da ameriški Slovenci enkrat za vselej re-simo vprašanje katoliškega dnevnika. Ustanoviti si ga moramo katoličani sami, drugače ga ne bomo nikdar imeli. To je jasno kot beli dan. In jasno je pa tudi, da vsi naši vspehi, ki smo jih dosegli s katoliškimi shodi, s kampanjami za naša katoliška društva ne bodo rodile pričakovane sadu, ako ne bomo za tem delom, za katerega smo toliko žrtvovali ineli mi-nega in odločnega katoliškega časopisa, ki bo to delo podžigalo in krepko vodilo naprej. Zato je vprašanje katoliškega dnevnika naj-važnejše vprašanje katoliških Slovincov.

'AMERIKANSKI SLOVENEK EDINOST'

vodi kampanjo za katoliški dnevnik.

DOBA OD 8. MARCA DO 1. MAJA, 1925.

je razpisana za kampanjo za pridobivanje novih naročnikov. Vsek katoličan je v tej dobi dolžan storiti nekaj v korist katoliškega dnevnika. Ako še ni sam naročen na list "Amerikanski Slovenec — Edinost", je njegova dolžnost, da se naroči. Ako je že naročen, naj skupaj s vsakim prihodnim enega novega naročnika za katoliški dnevnik. Ako bomo vsi tako storili potem bo vprašanje katoliškega dnevnika rešeno in dnevnik nam bo v kratkem pozdravil. Zato kato-liški rojaki na delo za katoliški dnevnik!

Pridobite novega naročnika in napišite njegov naslov na ta kupon:

AMERIKANSKI SLOVENEK — EDINOST
1840 West 22nd Street, Chicago, Ill.

Cepjeniti — Polijem Van novega naročnika za "Amer. Slov. — Edi-nost" s _____ na dolo- poslati na sledeči naslov: _____ katerega blagovolite

Ime: _____

Naslov: _____

Mesto: _____ Država: _____

Popolni polijte.

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1904. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1905.
GLAVNI URAD: 1944 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18%; solventnost mladinskega oddelka znaša 121.43%.
Od ustanovitve do 1. marca, 1925, znaša skupna izplačana podpora \$2,444,630.03.

GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jernan, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislard, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Gern, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:
John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Mura, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASNIK K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Pisan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.
Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisne, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASNIK K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

VELIKI PETEK 1925 O POLNOCI.

(Piše glavni predsednik K. S. K. J.)

Bila je ura ravno polnoči, ko je zazvonil nočni zvonec na letošnji Veliki petek; iznenadil sem se; takoj mi je šinila misel: gotovo je Special Delivery pismo, od kake strani, in nisem se motil; s strahom sem hitel v spodnje prostore, v urad, kjer sem pod vrati našel pismo, katero sem z motnimi očmi in nekako strahoma gledal. Iz Minnesote je, to sem razločil brez oči. Kaj neki pa zopet sedaj? Gotovo kaka pritožba; nekaj posebnega mora biti!

Ze ves dan Velikega petka sem bil otožen, kakor tudi že nekaj dni nazaj, radi nekaterih nesporazumov v mojem uradovanju, in to pismo mi je bilo na prvi hip kakor nalašč prinešeno. Za gotovo sem mislil, da je to nekaj, kar mi bo stališče razmer še poslabšalo. Skoraj s tresočo roko sem ga odpiral; ko pa čitam, nisem mogel besedam vrjeti; zopet čitam, in ko se prepričam stavkom in vidim, da je podpisani ves društveni odbor, so se mi utrlele solze. Sedaj sem prepričan, da je pismo uradno in da se nikdo ne šali z menoj. Začetne besede mi še niso povedale dovolj. "Zbrani na društveni seji," mislil sem, da je protest, ko pa nadaljujem, sem videl, da je to gorja, priznanje in slavospev. Pismo se je glasilo tako-le:

"Chisholm, Minn., 5. aprila, 1925.

Gospod Anton Grdina,
1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

"Cenjeni sobrat glavni predsednik:

"Mi, člani društva Friderik Baraga, št. 93, K. S. K. Jednote, Chisholm, Minn., zbrani na društveni seji 5. aprila, t. l. vas pozdravljamo in vam obenem čestitamo na tako velikanskem uspehu, katerega je zadnji čas dosegla naša K. S. K. Jednota pod vašim vodstvom. Ponosni smo na vas, na moža, ki tako lepo vodi našo dično Jednoto. Kot ste dosedaj pokazali, ste vredni vsega zaupanja, zato tudi upamo, da boste še v prihodnje delovali za korist in izboljšanje naše slavne Jednote in mi, člani, vam bomo sledili in pomagali. Ne oziirajte se, kaj vaši, istotako naši sovražniki pišejo in nam bližajo; bolj ko vas bodo, bližali, bolj se bodo smotili; saj za Velikim petkom, dnevom trpljenja, pri Velikonocni nedelji, dan zmagaj. Tudi naša K. S. K. Jednota je šla skozi boje, kateri so ji grozili, da jo razsujejo; toda ravno letos za Veliko noč je tudi za našo K. S. K. Jednoto prišla Velika nedelja, dan slavnega Vstajenja. In ker je to veliko vaša zasluga, zato sprejmite naše srčne čestitke na tako lepem uspehu.

Zelimo vam vesele velikonočne praznike; za pirhe pa sprejmite naše srčne pozdrave.

V imenu društva Friderik Baraga, št. 93 K. S. K. J.

Frank Fierst, predsednik.

(društveni pečat)

John Sterle, tajnik.

John Zuidarsich, blagajnik.

Na to pismo v odgovor:

Cenjeni mi člani društva Friderik Baraga in cenjeni mi vsi člani in članice, kateri mislite dobro! Nikar ne mislite, da sem lačen časti in slavospevov; teh ne zaslužim in za sebe jih ne potrebujem. Ali povem vam pa, da so mi priznanja od vaše strani kakor sladko olje v moje rane. In pismo mi je prinesel angelj miru ravno v času, ko moje srce podlega ranam. Čudim se, da je to prišlo ravno v času, ko najbolj premišlujem o težkočah, katere me navdajajo v mojem uradovanju za Jednoto. Jaz sem slabši, ki ne morem mnogo prenesti, naša organizacija K. S. K. Jednota pa je velika, težka butara, katere je še polna nekdanjih bolezni, katere še ni očistila in zaceljena vseh ran, katere je prejemala tekom dolgih let, in zato mi je to pismo in še druga jednaka pisma od društev in posameznih članov in članic tako dobro došla, da mi je to v največjo pomoč in tolažbo. To mi daje zopet novih moči in poguma; to mi je v dokaz, da je članstvo, ki dobro misli, po vsem za menoj in zato pa zopet vstajam iz potrtosti v novo življenje z novim pogumom. To, kar mi očitajo Zgagarji ali Prosvetasi, me niti ne zanima ali žali, to je brez pomena, od teh ne morem pričakovati drugega, ker to je njihov princip; od takih kakor so oni, mi ne moremo boljšega pričakovati; pustimo jih tam, kjer so, branimo svoje, držimo skupaj, čuvajmo sebe.

Ali nekaj drugega me boli in to prihaja iz naših vrst, in to je hujske od drugega, kar je nam očitno sovražnega; boli me pa zato, ker celiti te znotrajne rane bi pomenilo narediti nove rane na telesu Jednote, kje drugje. In zato je bil meni letošnji Veliki petek ves čas pred očmi.

Pismo društva Friderik Baraga govori prav, ko pravi, da za Velikim petkom pride tudi Velika nedelja, samo jaz dostavljam še to-le:

Za cvetno nedeljo pride Veliki petek; ta petek pa traja dolgo, dolgo na zemlji, ta petek ne preide; sam Bog je moral podleteti temu Velikemu petku, in za nas bo ta Veliki petek ostal z nami, dokler se ne vlewemo tudi mi v grob. Vsa naša dela, katere danes mislite, da so velika, da so dobra, bodo uničena pred vašimi očmi tako, kakor so bila uničena vsa dela našega Odrašenika.

Kaj vse je On storil za svoje ljudstvo. Gorel je zanj čiste ljubezni, ozdravil, nasičeval in blagodarjal ga je; za trenutek so spoznali, da je Bog, in ko jim je pa povedal, da ne delajo prav, ko greš, so se takoj obrnili napram Njemu in niso odnehali, dokler Ga niso spravili na križ. Tako se je zgodilo, se godi in se bo godilo vse čase, dokler bo stal svet; taki smo vsi ljudje, če si ne prizadevamo zatajevati svojih strasti.

Naša Jednota je imela že tudi velikih mož, voditeljev, učevali so priznanje; spoštovani so bili, mnogo smodnejši so bili od mene za vodstvo Jednote. In danes, kaj so?

Tiste naše bolezni, katere imamo od znotraj, so počele razjedati in delati rane. Neodkritost in nasobratstvo lastnega članstva; morda še od strani takih mož, od katerih bi se pričakovalo največ dobre vspodbude in ljubezni odkritosti, sta začela organizirati tropo pod Oljasko goro, ki se je zarotila, da se mora uničiti onega, katerega se priznava za velikega; ne oziiraje se, kaj bo trpelo ljudstvo za krivice. Nase so vseli kri in krivice rekoč: "Doli z njim, naj bo karkoli hoče; tega se mora uničiti!" To se je godilo pri nas, in to zna zopet priti na nas. In zato vas sedaj opominjam, ko mi priznavate dela zaalug; teh zaslug jaz nisem sam pridobil, za menoj so delali drugi moji so-uradniki in še delajo; z nami ste delali tudi vi, bratje in sestree in še delate in boste delali. Ali, zapomnite si eno: Kadar se bo dvignilo sovraštvo in maščevanje napram meni, ko sem si ga drzno nakopal na svoje rame s tem, da povem resnico enemu in drugemu, takrat bodo padli samo na mene in po meni. Vi se morda temu čudite, žalite ali ne varajte se; ne bodite užaljeni, pač pa čuvajte in stojte pri tem, kar ste sedaj prepričani. Jaz vam dajem svojo častno besedo, da bom ostal z vami, za vas in za K. S. K. Jednoto, če me tudi kdaj vi ne boste razumeli, če me boste tudi obsojali, kadar vam bodo drugi drugače razlagali moje nastope. Ako bi jaz tega ne mislil, bi nikoli ne prevzel vodstva Jednote. In zatorej vi, društva in posamezniki, člani in članice K. S. K. Jednote, prihranite vam hvala, ker stojite z menoj in za menoj. Ostanite temu zvesti. Z največjim veseljem bom z vami naprej za boljše in večjo Jednoto; priznavanje, katero mi vi dajete, bom rabil za orožje, da zmagujem; za sebe ne iščem ničesar, sam pa nisem prav nič brez vas in vašega priznanja; in ker za sebe in svojo korist ne iščem ničesar, je torej vaša dolžnost, da ste z menoj in za menoj; in ako imamo jaz in moj skupni odbor tudi vas za seboj, potem bomo ali neustrašeno naprej, armada, katero imamo za seboj ne bo mrtva armada; ideje, katere imamo, so tako velike, da mora na te ideje pristati vsak Slovenec in Slovenka, ki je bil krščen in ki se šteje, da je katoličan. V družbi in pod zastavo K. S. K. Jednote se bomo vsi združili, narodno in katoliško; v naše vrste bomo klicali vse naše somišljenike, in ne dvomim, da bo prišel čas, ko se bodo nam pridružile tudi vse one organizacije, ki mislijo in čutijo z nami, da smo Slovenci in Slovenke, ne samo po misli, ampak tudi v resnici pravi katoliški narod, in takrat bo pa pravega Vstajenja dan; do takrat pa bo še večkrat Veliki petek v tughah in zdihovanju in to radi naših lastnih napak.

Ne ustrašimo se; ohranimo vsi zavest in pogum, katerega imamo danes v svoji organizaciji, delajmo skupno, potegnimo v svojo sredo vse naše katoličane; pozabimo burno preteklost, z celimo vse prizadete rane in videli boste, da bo to edina prava pot do Velike nedelje, v katero kot katoličani verujemo; toda to je pa velik in težak boj, v kateremu bo marsikdo padel, ker ne bo imel poguma pred očmi in ker bo poslušal one, ki nimajo čiste vesti. Dovolj smo imeli ran, ali te rane so bile nam prizadane zato, ker smo si sovražnika izživali sami, ker se nismo sobratasko ljubili; ker smo bili morda sebični, častihlepni ali pa prevzetni.

Vse to, kar je padlo na nas, smo si sami zaslužili in zato naj pa sedaj nam to služi v dobro, da se bomo med seboj spoštovali in stali vsi eden za drugega v bodočnosti. Mnogo skušenj smo prestali v preteklosti, ker smo delali nepravilno. Z velikim uspehom pa bomo napredovali od sedaj, ker bomo delali skupno, kdor pa tega ne bo videl in hotel z nami delati, ga bomo pustili, naj ostane na strani, mi pa bomo ali nove pot ljubezni in bratoljubna nemoteno naprej; v naše vrste pa bomo vedno vabili in klicali vse one, kateri mislijo dobro z nami.

To sem napisal, ker sem bil ginjen v srce; prišlo mi je iz srca in želim, da gre tudi vam v srce. Meni je K. S. K. Jednota največje veselje, dokler bom videl, da se tudi vi zavedate, da je to najdražja slovenska svetinja našega naroda v Ameriki."

OSTRIGA.

Kmet Božnar v polhograškem hribovju je bil trden posestnik, zlasti pa dober živinorejec. Svojo živino je vzrejal in prodajal tako dobro, da so ga zavidali daleč naokoli. S sejo se je vračal Božnar vedno zadovoljen in pa — kar mu je bilo včasih v napak — precej širokoust. Ko se je odpravil s težko verigo čez pleča proti domu, si je natančno določil postaje, kjer si odpočije in se okrepa. No, njegov načrt je bil tak, kakor nekaterih slavni železnice naše očje domovine; vedno je bilo postaj več, kakor določeno. Sele ko je bila vrtumu Božnarju glava težja od verige, je pomislil, da je namenjen pravzaprav domov. No, jezik mu je bil vstrajneši in zanesljivejši od koraka. Ko je povlel vsakogar, ki ga je srečal po poti od mesta do doma, počel o svojem rodu, imetju in slavi, je navadno srečno stopil pod rodni krov.

Tako, kakor tisto leto, pa se Božnarju še ni obneslo. Par volov je prignal. Res sta bila vola lepa, saj je skrbel zanju in krme je bilo to leto v izobilju. Kupel in mešetarji so ga ker oblegali. S kupčijo je bil brz gotov, s kupčkom nadvse zadovoljen in likof je bil obilen. Z vedrim obrazom zadovoljnega Kranjca se je iztrgal iz kričee družine; da se odpravi v svojo domačijo. Za mešetarje in znanke se dalje ni več zmenil, zakaj v glavi se mu je oglasila nova misel, ki mu ni dala miru. "Da, preden odidem, si privoščim kaj posebnega za priblišek, kaj takega, kar si privoščim samo gospoda, prava, ki ima denar, ne jara, ki hodi na kmete, da se naje. Seveda, v hotel moram iti! Kaj gostilna, to ni nič!" tako si je mislil Božnar. Ni pa bil ravno imenitna podoba, ko je stopil po mramornem tlaku, pokritem s preprogo na parketna tla hotelske restavracije in rošljajoč z verigami sedel kar k prvi mizi, ki je bila slučajno prazna. Premisljuje, kako hodijo ljudje po tej poledici, je polagoma snel verige in jih obesil na so-sednji stol. Bilo je po kosilu in gostje so se že razšli. Re-

dovedno se je Božnar razgledaval po hribovju, okrašen s sijajnimi zrcali in srebrnimi kasetami.

Natakarji, ki so se opazili, da imajo pred seboj možaka, s katerim bi se dalo kaj poslati, so trumoma prišakali in se mu klanjali kakor največjemu gospodu. Dobro se je zdelo to Božnarju, a do besede je prišel šele, ko se je spomnil, da mu je vroče in da je žejen.

"Četrta vina!"

Natakar mu je našteval vrste.

"Boljšega, boljšega!" se je opogumil Božnar. "Potem pa jesti, pa kaj takega, kar je samo gospoda!"

Natakar se je šegavo nasmešnil:

"Ostrige, gospod, pravkar smo dobili čisto sveže. Izvolite?"

O tej jedi pa Božnar ni še čul svoj božji dan. "Če jih je gospoda, jih bom pa še jaz," si je mislil in ukazal ostrige, da se ne osramoti.

Doslej je bilo vse prav. Ko pa so stale ostrige pred njim na mizi, si ubogi možak ni znal pomagati. Nalil si je čašo vina, izpraznil, potem pa se obupno obrnil v enega natakarjev. Dočim so se drugi skrivoma muzali, je ta resno pristopil in mu rekel:

"Dovolite, gospod, gotovo še niste vajeni te jedi! To se npravi tako! Vzamemo ostrigo, jo razkoljemo takole, orosimo s citrono in — sluk! pa je v želodcu." Potem se je umaknil, ko je prazno lupino položil nazaj na krožnik.

"Ej, to pa ni taka umetnost. To bodo doma zijali, ko jim povem, da sem jedel ostrige!"

Vzel je v roke ostrigo in napravil vse, kakor mu je pokazal natakar. Že je imel sluzavo snov v ustih, a ni mu hotela dalje. Zakašljal je in ostriga je odletela na bleščeče pološče na tla.

"Joj, kaj sedaj? Kaj si bodo mislili?" Ni dolgo razmišljal, stegnil je roko, pobral sluzo in jo brž položil v prazno lupino pred seboj. "Kako naj se je lotim sedaj?" si je ubijal glavo. Ko je tako premišljeval in ugi-bal, mu je sluzno telesce zopet zdrsnilo na tla. Tu pa ni mogel več posredovati. V hipu je prišlo gospodski kužek in hiasnil po ostrigi. A glej, spaka, v par trenutkih jo je tudi očene izpljunil. Zopet se je Božnarju posrečilo, da jo je neopazovano položil v prazno školjčino lupino na mizi.

Tu je pristopil natakar. Da ga opogumi, vzame v roko ostrigo na mizi, ročno posesa in urno odbeži, ker so ga klicali na drugem koncu sobe.

Sedaj pa Božnar ni več razumel samega sebe, ne drugih: "Jaz sem jo izpljunil, pes jo je izpljunil — — — kaj bo pa z onim s škrici . . ."

PREROKOVANJA ZA LETA OD 1925 DO 1930.

Okultisti pravijo, da so leta 1922 do 1925 druge svetovne vojake. Je tudi res, z gospodarskega vidika namreč. Nemčija bo vodila boj s Francijo še do leta 1927., potem bo nastopila za njo lepa doba. Viljem pa teh lepih časov ne bo več doživel. Poljska bo razpadla še pred letom 1927. Nemčija bo dobila svoje dežele na vzhodu nazaj in si bo priključila še Avstrijo.

Severna poloba naše zemlje se bo v notranjosti spremenila, potresi bodo vznemirjali Francijo, posebno pa Italijo, lava se bo pomaknila proti severu. Led od telesa se bo začel pomikati s tako močjo proti jugu, da bo ogrožal plovo in bodo morali razstreliti ogromne množine ledu. Obenem bo pa južni tečaj še bolj sledel. Zaključek vseh teh dogodkov bo ta, da se bo telesiča zemlje premaknila.

Sedaj pa pride glavno. Leta 1925, najbrž jeseni, bo imela na vzhodu velika meglena pega, razvila se bo kmalu v blešče-

komet. Na Francoškem in na Angliškem se bo hudo treslo, zemlja bo butala sem in tja, vauli se bodo nanjo meteori, v številu dosedaj še nikdar opazovanem. Sedem mesecev potem, ko se bo komet pojavil, se bo pogreznila Anglija v morje, tako tudi deli Severne Francije in sosednjih pokrajin. Veliko bo trpel Hamburg, veliko tudi obrežna mesta Severne Amerike.

Ob istem času, ko se bo Anglija pogrezala, se bo pojavila v bližini Azorov nova celina iz valov morja. Najbrže ona bajna dežela Atlantida, ki se je bila pogreznila pred 11.000 leti. Videli bomo na njej sledove izredno visoko razvite kulture; stari Atlantijci so imeli že vodljive zrakoplove in so dobivali iz navadne trave pšenično zrno. Tedaj se bo začel čas mirnega razvoja, velikih odkritij in znamenitih iznajdb.

Nemčija se bo prerodila, angleške kolonije bodo postale samostojne države, Kanada se bo združila z Zedinjenimi državami. Prišel bo nov učinek narodov in učil novo vero. Podnebje bo lepše, zemlja bolj rodovitna. V Afriki bodo odkrili anov, ki bo združevala lastnosti aluminija in jekla. Indijski učenjaki bo okoli leta 1930 napravil elektriko tekočo, in z njeno pomočjo bo človek igrice prenašal velikanske tovore. Znašli bodo univerzalni letalniki, gibali se bo z isto lahkoto po zemlji, v zraku, na vodi in na ledu, in prišli bomo v njem na severni tečaj: O Amundsen! V morju okoli severnega tečaja bodo odkrili čudovito deželo z bujnim zelenim rastlinstvom in visokim razvitim narodom. To bo še lepo!

KNJIŽNICA ZA PRISELJENCE NA ELLIS ISLANDU.

Dočim priseljenci, katerih je vedno mnogo na priseljeniškem otoku, dobivajo tam hrano in stan, vendarle je res, da nimajo tam duševne hrane, to je čtiva, na razpolago. Priseljenci, ki sedaj prihajajo v Združene države, so vsi pismeni, kajti zakon ne dovoljuje prihod ne-pismenih. Ni torej čuda, da se priseljencem v dolgih urah, dnevih ali celo tednih čakanja na otoku, bodisi ker morajo čakati na končno dovoljenje za vstop v Združene države ali bodisi ker čakajo na deportacijo, toži po knjigah in drugim čitvju v lastnem jeziku, da s tem kratijo ure strašnega dolgočasa.

Da se temu odpomore se je sprožila ideja, da bi se ustanovila tujejezična knjižnica na Ellis Islandu. Za začetek so uradniki Foreign Language Information Service iz svojih zasebnih knjižnic darovali v to svrhu nekoliko knjig, ki utegnejo zanimati priseljence, pridržane na otoku. Ta skromni začetek utegne biti temelj tujejezične knjižnice na Ellis Islandu. Uradniki Foreign Language Information Service, so dosedaj darovali 86 knjig, namreč 15 čeških, 13 finskih, 4 francoske, 16 nemških, 6 slovenskih, 8 arbo-hrvatskih, 9 poljskih, 99 ruskih in 6 slovaških. Drugi darovi bodo kmalu sledili.

Brezdvomno se vsi tujerodci zavedajo, kaka usluga se s tem napravila rojakom, katerih je vedno mnogo na otoku, saj duševna hrana j ravno tako potrebna kot telesna. Mnogi bodo gotovo le srečni, da morejo iz svoje knjižnice prispeti kako knjigo. Vsakdor, ki ima doma kako knjigo v dobrem stanu, katere več ne potrebuje, jo lahko pokloni v to humanitarno in rodoljubno svrhu. Na tak način bi bila kmalu na razpolago precejšnja tujejezična knjižnica na otoku. Knjige naj se pošiljajo s predplačano poštnino na Research and Reference Bureau, Foreign Language Information Service, 119 W. 41st St., New York City.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest o smrti moje dragoljubljene žene in matere treh nedorastlih otrok

Franciške Adam, roj. Peterlin, ki je za vedno zatislila svoje oči dne 27. marca, 1925 v starosti 32 let. Pokojnica je bila rojena v vasi Hudikonec, fara sv. Gregor na Kranjskem, kjer zapuška starše, 3 sestre in enega brata; spadala je k društvu sv. Ane, št. 3 S. K. P. Družbe.

Na tem mestu izrekam najlepšo zahvalo vsem sorodnikom, znanec, prijateljem in sosedom za izraženo sožalje, za obiske za časa njene bolezni in ob njenem mrtvaškem odru; hvala za obilno udeležbo pri pogrebu in za darovane vence. Ne morem se vsakemu posebej zahvaliti, vsled česar naj velja ta zahvala vsem skupaj. Bog vam plačaj vašo prijaznost in dobroto!

Nepozabno pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin. Svetila ji večna luč!

Zalujoči ostali:

John Adam, soprog.

Peter, John, Frances, otroci.

Marija Stefanič z družino, sva-

kinja.

Calumet, Mich., 30. marca, '25.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S potrim sreem naznanjamo vsem znanec in prijateljem žalostno vest, da smo za vedno zgubili našega ljubljene sina in drugega brata

Antona Mustar, ki je umrl 29. marca v bolnišnici sv. Jožefa v Joliet, Ill.

Dolžnost nas veže, da izrekamo tem potom srčno zahvalo društvu sv. Cirila in Metoda, št. 8, K. S. K. Jednote, dalje vsem našim sorodnikom in prijateljem, ki ste darovali vence pokojniku in ki ste naročili zanj svete maše za dušnice. Hvala lepa tudi vsem, ki ste pokojnika spremlili k večnemu počitku!

Tebi pa, nepozabni nam sin, oziroma ljubljeni brat, naj bo lahka zemljica! Do zopetnega snidenja nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

Johana Mustar, mati.

Frank Mustar, brat.

Joliet, Ill., 2. aprila, 1925.

PAZITE NA SVOJ ŽELODEC!

Walter Johnson, zmagovalac pri zadnjih svetovnih serijah žogometne igre (Baseball) in najboljši metač žoge vseh časov, je nedavno v nekem članku pripomnil, da ima dosti žogometnih igralcev razne želodčne ne-prilike. Tu on sam skrbno pazi na svoj želodec, vsled česar je vedno zdrav in krepek. Vsakdo bi si moral izbrati sledeče geslo: "Pazi na svoj želodec!" K temu naj pa še dostavi: "To dosežes, če rabiš Trinerjevo grenko vino!" To zdravilo popravlja vaše napake, katere delate pri jedi; to vino vam izčišči črevesje, pomaga prebavi in odpravlja strupene snovi iz črevesja. To zdravilo vas ne bo nikdar varalo. Poslušajte kaj piše Mr. John Szivan iz Lorain, O., dne 18. februarja: "Jaz rabim edino in samo Trinerjevo grenko vino za svoj želodec, ki je bil dlje časa v neredu; zdaj sem že mnogo boljši." Ali ste že poskusili Trinerjev Liniment, če vas je nadlegoval revmatizem, nevralgija, hrbtobol, izmučene mišice in otekline? Ali veste, da je Trinerjev Cough Sedative najboljšje zdravilo zoper kašelj in prehlad? Če teh zdravil ne morete dobiti pri vašem domačem lekarnarju, pišite nam: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Advertis.)

PRISTOPAJTE k K. S. K. Jednoti, prvi in najstarejši slovenski podporni organizaciji v Ameriki!

G. P. Danilevskij:

Kristus sejalec.

Zivel je star vdovec kazak Naum. Imel je dva sina, Andreja in Ivana. Naum je obogatel s tem, da je izvažal sol in trgoval z živino. Izseli se je iz rojstne vasi in se nastanil nedaleč od nje na samem in si napravil pristavo v stepi kraj gozdov.

Ljudje so Naumu zavidali srečo in bogastvo. Imel je prostorno hišo, na debelo pokrito s kolmežem in okrašeno z barvastimi arabeskami, in dvorišče, obdano z ograjo. A česa ni bilo na dvorišču? Tu so bila toleta, kure, gosi, svinje, krepki, doma odgojeni konji in pitanci, orjaški volji, pa ne samo eden, ampak pet parov, ki so se lepo pisani pretegovali, vpreženi v voz soli, šli zaposnoma in vlekli vsak za dva ali tri.

Starec je bil še čil, a je slutil, da bo kmalu umrl. K sebi je pozval starejšega sina Andreja. Rekel mu je:

"Ti si že oženjen, imaš dobro gospodinjstvo, imaš male otroke, Ivan je pa še samec; oddam vama dedščino. Vzemite lopato!"

Peljal je Andreja k gozdu.

Bil je večer, mesec je izšel. Dospela sta do gozda in se ustavila na poljani v grmičevju pri krevljastem votlem dobu.

"Kopljí," je rekel oče; "jaz bom stražil."

Andrej je začel kopati in je izkopal lonec iz litega železa s pokrovom. Oče je vzdignil pokrov; lonec je bil poln srebrnikov, med njimi so se pa v mesečini bleščali celo cekini.

"Poslušaj," je rekel oče Andreju, "sedaj veš, kaj je naše bogastvo. Ljudje me smatrajo za čarovnika, toda stvar je čisto preprosta. Vse je preprosto z mojim in vašim delom. Pravijo, da je zlato važno in pe-lje navzgor in da je najlepše šteti svoj denar. Jaz pa pravim: 'Delaj, orji, seji!' Kakršna je njiva, kadar se orje, takšna je pridelek. Če je pes kosmat, mu je toplo, če je kmet bogat, mu je dobro. Samo ne bahajte se z denarjem in Boga se bojte! Ivan je mlad; kadar se oženi in bo imel prvega otroka, dajta del tega denarja božji hiši, ostalega šli pa pravično razdeliti in pomnožujta, boječ se Gospoda, premoženje še dalje. Bog poplača trud; mravlja je mahna, a prerije gore. Jaz sem tebi, ki si starejši, povedal to skrivnost; ti krepko varuj njo in vso družino."

Lonec sta zopet zakopala v zemljo in se vrnila. Starec je preživel še eno leto, se privlekel do jeseni in v jeseni je umrl.

Minula so tri leta. Andrej in Ivan sta živela prijateljski, delala, trgovala in vodila gospodarstvo, kakor takrat, ko je bil oče še živ.

"Glejte, ni vzela hudoba čarovnikov ljudi," so besedovali ljudje, "ti so še sposobnejši od očeta. Vse jim gre izpod rok. Zlato kladivo železna vrata prebije!"

Spomladi tretjega leta je Ivan, pri slovesu ob grobu svojih dragih, spoznal rdečino in rdečelično Gano. Zaljublil se je. Ljubez — ni požar; vname se — in je ne ugasi; Ivan se je oddločil, da bo snubil.

Minul je čas najtežjega dela na kmetih; žito je dozorelo, bilo je požeto in omlačeno. Po vaseh in po pristavah je vladalo pohajkovanje in veselje; saj imajo v jeseni celo vrabci pivo. Andrej je poslal k Ganinem očetu na Pokrov bratove snubce in pred štiridesetdanskim postom se je vršila bratova svatba.

Zeni Andreja in Ivana sta začeli prijateljsko živeti; po vrsti sta pometali hišo, pekli in kuhali, šivali in prali, molili krove in oskrbovali perjad in živino. Brata se nista zanimala za svoji svakinji. Tako je poteklo leto.

Andrej je videl, da je Ivan še vedno brez otrok in je obžaloval brata. Spomnil se je prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Spomnila se je, kam je postavila lopato, in jo je vzela ter šla v gozd, ne da bi se obula, ampak bosa.

V gozdu je bilo tiho in temno. Gana je poiskala poljano in hrast in začela kopati pri njegovih koreninah, a roki sta se ji tresli, da je komaj držala lopato. Premagala je strah, izkopala lonec in je poravnala zemljo, celo s travo je pokrila mesto, kjer je bil zaklad. Privzdignila je pokrov, potipala pod njim z roko in je prebledela: lonec je bil v resnici poln denarja.

"No, kam sedaj s tem?" je premisljevala Gana: "Doma ga ne morem niti skriti, niti spraviti; vzdignejo se, preiščejo in vse najdejo."

"Ne, toži," je rekel Ivan ženi po cesti; "tudi mi bomo še imeli denar; takrat ti vsega nakupim in boš kakor pisana kraljica. Pojdeva na božjo pot, opraviva prošnje molitve in Gospod nam daja otrok. Otroci — so božji blagoslov; kdor jih ima mnogo, tistega Bog ne pozabi."

Gana že tako ni bila v zadnjem času nič kaj dobro razpoložena, a sedaj je postala čisto zamišljena: Kam vendar cika mož? Stvar ni vsakdanja; gotovo ima kaj posebnega v mislih. Začela je izpraševati moža, in on se ni izdal. Ko pa so šli na božjo pot in so se vrnili domov skozi gozd, je Ivan, kakor da bi bil utrujen, sedel pod hrast, prisilil ženo, da se je zavezala, da nikomur ne izda nje-zgovih besed, in ne le, da bi povedal samo o očetovi oporoki glede zaklada, ampak ji je celo pokazal tisto mesto, kjer je bil zaklad zakopan. Žena je od radosti zaplakala in se je zaklela pri vseh svetnikih, da nikomur ne odkrije tajnosti, ki jo je nji povedal.

Od tega časa je postala Gana vesela in je še raje delala za moža in za bratovo družino. Vstajala je prva in zadnja je hodila spat. Kopala je na vrtu in plaia; predla, ali je pa stala v vodi do kolen in prala, a ni imolnila glasna pesem. Ljudje so govorili: "Andrejeva žena je pravi korenjak, Ivanova je pa še boljša; nihče ne omlati ne o čem bolje od nje; po njihovi pristavi in zemlji je hotel Bog."

Bilo je o Petrovem. Viharno poletje. Oblaki so se zbirali in castirali nebo. Odmevalo je silnih grmenje in padal je obilen, blagodejen dež. Žito je dozorelo čudi hitro. Trava je zrasla do pasu. Podražila se je livina, ovca in sploh vse. Brata sta gnala na bližnji trg nekaj starih krav in ovac, kar jih je bilo odveč, in sta izvrstno

prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Spomnila se je, kam je postavila lopato, in jo je vzela ter šla v gozd, ne da bi se obula, ampak bosa.

V gozdu je bilo tiho in temno. Gana je poiskala poljano in hrast in začela kopati pri njegovih koreninah, a roki sta se ji tresli, da je komaj držala lopato. Premagala je strah, izkopala lonec in je poravnala zemljo, celo s travo je pokrila mesto, kjer je bil zaklad. Privzdignila je pokrov, potipala pod njim z roko in je prebledela: lonec je bil v resnici poln denarja.

"No, kam sedaj s tem?" je premisljevala Gana: "Doma ga ne morem niti skriti, niti spraviti; vzdignejo se, preiščejo in vse najdejo."

"Ne, toži," je rekel Ivan ženi po cesti; "tudi mi bomo še imeli denar; takrat ti vsega nakupim in boš kakor pisana kraljica. Pojdeva na božjo pot, opraviva prošnje molitve in Gospod nam daja otrok. Otroci — so božji blagoslov; kdor jih ima mnogo, tistega Bog ne pozabi."

Gana že tako ni bila v zadnjem času nič kaj dobro razpoložena, a sedaj je postala čisto zamišljena: Kam vendar cika mož? Stvar ni vsakdanja; gotovo ima kaj posebnega v mislih. Začela je izpraševati moža, in on se ni izdal. Ko pa so šli na božjo pot in so se vrnili domov skozi gozd, je Ivan, kakor da bi bil utrujen, sedel pod hrast, prisilil ženo, da se je zavezala, da nikomur ne izda nje-zgovih besed, in ne le, da bi povedal samo o očetovi oporoki glede zaklada, ampak ji je celo pokazal tisto mesto, kjer je bil zaklad zakopan. Žena je od radosti zaplakala in se je zaklela pri vseh svetnikih, da nikomur ne odkrije tajnosti, ki jo je nji povedal.

Od tega časa je postala Gana vesela in je še raje delala za moža in za bratovo družino. Vstajala je prva in zadnja je hodila spat. Kopala je na vrtu in plaia; predla, ali je pa stala v vodi do kolen in prala, a ni imolnila glasna pesem. Ljudje so govorili: "Andrejeva žena je pravi korenjak, Ivanova je pa še boljša; nihče ne omlati ne o čem bolje od nje; po njihovi pristavi in zemlji je hotel Bog."

Bilo je o Petrovem. Viharno poletje. Oblaki so se zbirali in castirali nebo. Odmevalo je silnih grmenje in padal je obilen, blagodejen dež. Žito je dozorelo čudi hitro. Trava je zrasla do pasu. Podražila se je livina, ovca in sploh vse. Brata sta gnala na bližnji trg nekaj starih krav in ovac, kar jih je bilo odveč, in sta izvrstno

prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Spomnila se je, kam je postavila lopato, in jo je vzela ter šla v gozd, ne da bi se obula, ampak bosa.

V gozdu je bilo tiho in temno. Gana je poiskala poljano in hrast in začela kopati pri njegovih koreninah, a roki sta se ji tresli, da je komaj držala lopato. Premagala je strah, izkopala lonec in je poravnala zemljo, celo s travo je pokrila mesto, kjer je bil zaklad. Privzdignila je pokrov, potipala pod njim z roko in je prebledela: lonec je bil v resnici poln denarja.

"No, kam sedaj s tem?" je premisljevala Gana: "Doma ga ne morem niti skriti, niti spraviti; vzdignejo se, preiščejo in vse najdejo."

"Ne, toži," je rekel Ivan ženi po cesti; "tudi mi bomo še imeli denar; takrat ti vsega nakupim in boš kakor pisana kraljica. Pojdeva na božjo pot, opraviva prošnje molitve in Gospod nam daja otrok. Otroci — so božji blagoslov; kdor jih ima mnogo, tistega Bog ne pozabi."

Gana že tako ni bila v zadnjem času nič kaj dobro razpoložena, a sedaj je postala čisto zamišljena: Kam vendar cika mož? Stvar ni vsakdanja; gotovo ima kaj posebnega v mislih. Začela je izpraševati moža, in on se ni izdal. Ko pa so šli na božjo pot in so se vrnili domov skozi gozd, je Ivan, kakor da bi bil utrujen, sedel pod hrast, prisilil ženo, da se je zavezala, da nikomur ne izda nje-zgovih besed, in ne le, da bi povedal samo o očetovi oporoki glede zaklada, ampak ji je celo pokazal tisto mesto, kjer je bil zaklad zakopan. Žena je od radosti zaplakala in se je zaklela pri vseh svetnikih, da nikomur ne odkrije tajnosti, ki jo je nji povedal.

Od tega časa je postala Gana vesela in je še raje delala za moža in za bratovo družino. Vstajala je prva in zadnja je hodila spat. Kopala je na vrtu in plaia; predla, ali je pa stala v vodi do kolen in prala, a ni imolnila glasna pesem. Ljudje so govorili: "Andrejeva žena je pravi korenjak, Ivanova je pa še boljša; nihče ne omlati ne o čem bolje od nje; po njihovi pristavi in zemlji je hotel Bog."

Bilo je o Petrovem. Viharno poletje. Oblaki so se zbirali in castirali nebo. Odmevalo je silnih grmenje in padal je obilen, blagodejen dež. Žito je dozorelo čudi hitro. Trava je zrasla do pasu. Podražila se je livina, ovca in sploh vse. Brata sta gnala na bližnji trg nekaj starih krav in ovac, kar jih je bilo odveč, in sta izvrstno

prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Spomnila se je, kam je postavila lopato, in jo je vzela ter šla v gozd, ne da bi se obula, ampak bosa.

V gozdu je bilo tiho in temno. Gana je poiskala poljano in hrast in začela kopati pri njegovih koreninah, a roki sta se ji tresli, da je komaj držala lopato. Premagala je strah, izkopala lonec in je poravnala zemljo, celo s travo je pokrila mesto, kjer je bil zaklad. Privzdignila je pokrov, potipala pod njim z roko in je prebledela: lonec je bil v resnici poln denarja.

"No, kam sedaj s tem?" je premisljevala Gana: "Doma ga ne morem niti skriti, niti spraviti; vzdignejo se, preiščejo in vse najdejo."

"Ne, toži," je rekel Ivan ženi po cesti; "tudi mi bomo še imeli denar; takrat ti vsega nakupim in boš kakor pisana kraljica. Pojdeva na božjo pot, opraviva prošnje molitve in Gospod nam daja otrok. Otroci — so božji blagoslov; kdor jih ima mnogo, tistega Bog ne pozabi."

Gana že tako ni bila v zadnjem času nič kaj dobro razpoložena, a sedaj je postala čisto zamišljena: Kam vendar cika mož? Stvar ni vsakdanja; gotovo ima kaj posebnega v mislih. Začela je izpraševati moža, in on se ni izdal. Ko pa so šli na božjo pot in so se vrnili domov skozi gozd, je Ivan, kakor da bi bil utrujen, sedel pod hrast, prisilil ženo, da se je zavezala, da nikomur ne izda nje-zgovih besed, in ne le, da bi povedal samo o očetovi oporoki glede zaklada, ampak ji je celo pokazal tisto mesto, kjer je bil zaklad zakopan. Žena je od radosti zaplakala in se je zaklela pri vseh svetnikih, da nikomur ne odkrije tajnosti, ki jo je nji povedal.

Od tega časa je postala Gana vesela in je še raje delala za moža in za bratovo družino. Vstajala je prva in zadnja je hodila spat. Kopala je na vrtu in plaia; predla, ali je pa stala v vodi do kolen in prala, a ni imolnila glasna pesem. Ljudje so govorili: "Andrejeva žena je pravi korenjak, Ivanova je pa še boljša; nihče ne omlati ne o čem bolje od nje; po njihovi pristavi in zemlji je hotel Bog."

Bilo je o Petrovem. Viharno poletje. Oblaki so se zbirali in castirali nebo. Odmevalo je silnih grmenje in padal je obilen, blagodejen dež. Žito je dozorelo čudi hitro. Trava je zrasla do pasu. Podražila se je livina, ovca in sploh vse. Brata sta gnala na bližnji trg nekaj starih krav in ovac, kar jih je bilo odveč, in sta izvrstno

prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Spomnila se je, kam je postavila lopato, in jo je vzela ter šla v gozd, ne da bi se obula, ampak bosa.

V gozdu je bilo tiho in temno. Gana je poiskala poljano in hrast in začela kopati pri njegovih koreninah, a roki sta se ji tresli, da je komaj držala lopato. Premagala je strah, izkopala lonec in je poravnala zemljo, celo s travo je pokrila mesto, kjer je bil zaklad. Privzdignila je pokrov, potipala pod njim z roko in je prebledela: lonec je bil v resnici poln denarja.

"No, kam sedaj s tem?" je premisljevala Gana: "Doma ga ne morem niti skriti, niti spraviti; vzdignejo se, preiščejo in vse najdejo."

"Ne, toži," je rekel Ivan ženi po cesti; "tudi mi bomo še imeli denar; takrat ti vsega nakupim in boš kakor pisana kraljica. Pojdeva na božjo pot, opraviva prošnje molitve in Gospod nam daja otrok. Otroci — so božji blagoslov; kdor jih ima mnogo, tistega Bog ne pozabi."

Gana že tako ni bila v zadnjem času nič kaj dobro razpoložena, a sedaj je postala čisto zamišljena: Kam vendar cika mož? Stvar ni vsakdanja; gotovo ima kaj posebnega v mislih. Začela je izpraševati moža, in on se ni izdal. Ko pa so šli na božjo pot in so se vrnili domov skozi gozd, je Ivan, kakor da bi bil utrujen, sedel pod hrast, prisilil ženo, da se je zavezala, da nikomur ne izda nje-zgovih besed, in ne le, da bi povedal samo o očetovi oporoki glede zaklada, ampak ji je celo pokazal tisto mesto, kjer je bil zaklad zakopan. Žena je od radosti zaplakala in se je zaklela pri vseh svetnikih, da nikomur ne odkrije tajnosti, ki jo je nji povedal.

Od tega časa je postala Gana vesela in je še raje delala za moža in za bratovo družino. Vstajala je prva in zadnja je hodila spat. Kopala je na vrtu in plaia; predla, ali je pa stala v vodi do kolen in prala, a ni imolnila glasna pesem. Ljudje so govorili: "Andrejeva žena je pravi korenjak, Ivanova je pa še boljša; nihče ne omlati ne o čem bolje od nje; po njihovi pristavi in zemlji je hotel Bog."

Bilo je o Petrovem. Viharno poletje. Oblaki so se zbirali in castirali nebo. Odmevalo je silnih grmenje in padal je obilen, blagodejen dež. Žito je dozorelo čudi hitro. Trava je zrasla do pasu. Podražila se je livina, ovca in sploh vse. Brata sta gnala na bližnji trg nekaj starih krav in ovac, kar jih je bilo odveč, in sta izvrstno

prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Gana je stopila iz hiše, si pogrnila suknjo ob pragu in legla. Kajti na zraku je bolj sveže. Noč je bila temna, tiha. Vse nebo je bilo posuto z zvezdami; zlate iskre so padale na zemljo.

"Kakor cekini!" je pomislila Gana in si je s suknjo pokrila glavo, da bi ne videla teh padajočih isker, tega neprestanega bliščanja.

"Ne, to je božja soba," je mislila, "zvezde so okna in skozi nje lete angeli na zemljo!"

Naenkrat je vztrepetala in ni vedela, ali je v snu ali bdeča, pretrpela to, kar se je potem zgodilo z njo. Gana je premisljevala:

"Kaj bi Ivan delil zaklad z Andrejem? Ivan je boljši od Andreja; tako kršen in dober, in me ljubi... Sama zagospodarim očetovemu bogastvu; ne smejejo se vsi zaman in nas imenujejo skope gospodarje; pokaževa ljudem, kako je treba živeti — da me mož še bolj vzljubi."

Spomnila se je, kam je postavila lopato, in jo je vzela ter šla v gozd, ne da bi se obula, ampak bosa.

V gozdu je bilo tiho in temno. Gana je poiskala poljano in hrast in začela kopati pri njegovih koreninah, a roki sta se ji tresli, da je komaj držala lopato. Premagala je strah, izkopala lonec in je poravnala zemljo, celo s travo je pokrila mesto, kjer je bil zaklad. Privzdignila je pokrov, potipala pod njim z roko in je prebledela: lonec je bil v resnici poln denarja.

"No, kam sedaj s tem?" je premisljevala Gana: "Doma ga ne morem niti skriti, niti spraviti; vzdignejo se, preiščejo in vse najdejo."

"Ne, toži," je rekel Ivan ženi po cesti; "tudi mi bomo še imeli denar; takrat ti vsega nakupim in boš kakor pisana kraljica. Pojdeva na božjo pot, opraviva prošnje molitve in Gospod nam daja otrok. Otroci — so božji blagoslov; kdor jih ima mnogo, tistega Bog ne pozabi."

Gana že tako ni bila v zadnjem času nič kaj dobro razpoložena, a sedaj je postala čisto zamišljena: Kam vendar cika mož? Stvar ni vsakdanja; gotovo ima kaj posebnega v mislih. Začela je izpraševati moža, in on se ni izdal. Ko pa so šli na božjo pot in so se vrnili domov skozi gozd, je Ivan, kakor da bi bil utrujen, sedel pod hrast, prisilil ženo, da se je zavezala, da nikomur ne izda nje-zgovih besed, in ne le, da bi povedal samo o očetovi oporoki glede zaklada, ampak ji je celo pokazal tisto mesto, kjer je bil zaklad zakopan. Žena je od radosti zaplakala in se je zaklela pri vseh svetnikih, da nikomur ne odkrije tajnosti, ki jo je nji povedal.

Od tega časa je postala Gana vesela in je še raje delala za moža in za bratovo družino. Vstajala je prva in zadnja je hodila spat. Kopala je na vrtu in plaia; predla, ali je pa stala v vodi do kolen in prala, a ni imolnila glasna pesem. Ljudje so govorili: "Andrejeva žena je pravi korenjak, Ivanova je pa še boljša; nihče ne omlati ne o čem bolje od nje; po njihovi pristavi in zemlji je hotel Bog."

Bilo je o Petrovem. Viharno poletje. Oblaki so se zbirali in castirali nebo. Odmevalo je silnih grmenje in padal je obilen, blagodejen dež. Žito je dozorelo čudi hitro. Trava je zrasla do pasu. Podražila se je livina, ovca in sploh vse. Brata sta gnala na bližnji trg nekaj starih krav in ovac, kar jih je bilo odveč, in sta izvrstno

prodala. Sklenili so — in so peljali na drug, bolj oddaljen kraj za zimo pitane volje. Z njima je šla tudi Andrejeva žena, da bi pokazala zdravniku bolnega otroka. Gana je ostala sama doma. Uredila je po gospodarstvu, dala Andrejeve otroke apat in sama legla. Vendar ni mogla zaspati. Nejasne misli so ji švigale po glavi. Gozdni zaklad ji ni šel iz glave.</

LIFE AND LABORS
OF
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
BY
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST,
O. F. M.,
OF LOS ANGELES, CAL.

"When I proposed to them to baptize their children, two of the mothers immediately consented, but the third did not. However, she soon acquiesced, and the holy baptismal function proceeded. I thanked God most heartily and begged Him at the same time that (if it were His holy will, He might take to Himself all or some of these poor creatures, who had now become His children, or, that He might let them become more fortunately situated (for their religious good) than they are at present.

"I then returned to Miamisburg and journeyed on further to another pretty large city named Dayton. Here I awaited Rt. Rev. Bishop Fenwick. In the meanwhile I performed missionary duties in this city. There are but few Catholics there and they are very lukewarm, with the exception of a few.

"On the first of May I said Mass in the house of the Catholic with whom I was stopping. In the afternoon I preached in a Protestant Church. There are many Germans here of all sects. It appeared to me very singular to preach in a Protestant Church and before a Protestant congregation. Besides, the sermon was preached in my secular clothes, without surplice and stole. Alas! It is really a misery the way religion fares in this country. In addition to the many sects that are found here, there are everywhere a great number of atheists. They are neither baptized nor have they any kind of faith or religion. There are many good-natured people to be found amongst them, who have grown up in this sad state solely through neglect on the part of their parents and through want of priests. And now they remain in their infidelity because they know nothing better. Many of these unhappy creatures might easily be gained for God and the Church, if there were but more priests to preach the Gospel to them.

"I intend to ask my Bishop for permission to let me always travel around in the country to seek lost souls and stay with each one until he would be thoroughly instructed, baptized, and strengthened in his holy faith, and then go on further. How many souls might I not gain for God! When in Cincinnati I deliberated about this General Rese, but he told me it matter with Very Rev. Vicar would be more useful and better for me to go to the wild Indians; that the prospects there were brighter still. Hence in this regard all I can do is to pray God to send soon several laborers into this abandoned part of His vineyard, that so many immortal souls, redeemed with His precious Blood, may not perish."

The above reflections show the heart of a true pastor. Not ease and comfort, not money or honors, souls, immortal souls, redeemed with the precious Blood of Jesus, these were all that Frideric Baraga sought. To the true pastor the soul of the poorest Indian or negro child is as precious as that of the greatest king or millionaire.

Father Baraga continues: "From Dayton I set out in company with my Bishop for De-

troit, where we arrived on the 15th of May, and where we remained five days. There are many German and French Catholics in this city. I spent my time in preaching and hearing confessions.

"From Detroit we traveled by water to Michilimackinac, where I did not delay long. On the 28th of May (1831), I arrived at Arbre Croche, and shortly after came also my Bishop. Happy day which with whom I will now remain placed me among the Indians, uninterruptedly to the last breath of my life, if such be the most holy will of God."

CHAPTER XVII. Labors of Father Baraga in Arbre Croche.

The good Indians of Arbre Croche were highly pleased at the arrival of their new pastor. They were filled with unbounded joy when, at Baraga's first Mass in their rude chapel, Chapel, Bishop Fenwick told them that he would leave him with them and that their new Father would always remain with them.

The newly converted Indians gave their new pastor great consolation. In his report to the Leopoldine Society of 1831 he praises their docility, humble and ready obedience, piety and child-like attachment to him. They always called him with the endearing name of Father and behaved toward him like good children do toward their father. Whatever he told them to do was immediately done and the order of divine service punctually observed.

At five in the morning the Angelus bell was rung and the whole village assembled at the church for morning prayers, which were read aloud by one of the head-chiefs. Then followed Holy Mass, at which a great number assisted every day. Every evening the bell was rung again and all assembled for night prayers, at which they sang pious hymns in their native tongue. After devotions, he gave them a short cathetical instruction, which, of course, the poor, ignorant, but well-meaning Indians needed very much. On Sundays and holy days of obligation they had divine service four times, namely, early morning prayers in common, then High Mass at 10 a. m. At 3 o'clock in the afternoon were Vespers and catechism, and night prayers at sunset. Truly this was a model Christian community.

In the beginning Father Baraga, like all missionaries, employed the service of an interpreter. Luckily, he had an Indian who could speak French fluently. When preaching, Father Baraga would say a few sentences in French and stop; then his dusky interpreter would tell his countrymen what the father had said. He likewise heard confessions in the same way. The people were satisfied at this, as they knew that their beloved father could not as yet speak their language and that the interpreter was a good Christian and well instructed. The writer had to do the same thing when he preached and heard confessions among the Menominees at Keshena in the winter of 1845-1846. Although confessing through an interpreter is highly disagreeable to white people,

it does not seem to be so repugnant to the Indian, provided the interpreter be a person of great virtue and discretion. Father Baraga praised his people for going often and willingly to confession. Scarcely a day passed without some one going to confession. Between Christmas and New Year all the communicants, to the number of 137, approached the Holy Sacraments. This filled the heart of the pious pastor with sweet joy and consolation. He also kept up the school, started by his predecessor, Rev. F. Dejeau. He had at first forty children, boys and girls, whom he and his interpreter instructed in reading, writing and the catechism.

Speaking of his labors at Arbre Croche during the fall and winter of 1831, he says:
(To be continued)

POZDRAVI IN PRIPOROČILA

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse prijatelje v Johnston City, Ill., in La Salle, Ill. Zahvaljujem se tudi trdkri ZAKRAJSEK & CESARK, ker so mi vse potrebne reči preskrbeli za potovanje, da nisem imel tukaj v New Yorku nikakih sitnosti. Rojaki, ki mislite potovati v staro domovino, obrnite se na to trdkro, pa boste najboljše postreženi. Se en. pozdrav vsem prijateljem širne Amerike. Gregor Smolič.

Pred odhodom iz New Yorka v staro domovino v posredovanjem trdkri ZAKRAJSEK & CESARK v New Yorku, pozdravljam prijatelje in znance v Johnston City, Ill., in se jima zahvaljujem za njih uljudnost in postrežbo, ker so naju spremili na postajo. Pozdravljam tudi tiste, katerih nama ni bilo mogoče osebno obiskati. Vsem pa, ki nameravajo potovati v stari kraj, priporočam trdkro ZAKRAJSEK & CESARK, ker ti ljudje se res potrudijo in dajo potniku dobro postrežbo. Na svidenje! Math in Teresa Krizman.

Jaz Frank Cimpermanec sem tem potom javno zahvaljujem trdkri ZAKRAJSEK & CESARK v New Yorku, da so mi pomagali pri nabavi vsega potrebnega za potovanje v stari kraj. Jaz nisem karte kupil pri tej trdkri, temveč v Minnesoti, kjer se mi je povedalo, da bom imel, ko pridem v New York, vse pripravljeno. Toda jako sem bil razočaran, ko pridem v New York na postajo, pa ni bilo nobenega človeka, ki bi me bil pričakoval, le nekaj agentov se je prepiralo med seboj, kateri me bo vzel. Tako so me zapeljali v neki hotel, kjer sem moral plačati \$3 za avtomobil in \$8 za sobo za eno noč, za mene, ženo in dva mala otročka. Da nisem slučajno prišel v roke gori omenjeni trdkri, sploh ne vem, kako bi se mi bilo godilo. Ker mi je torej trdkra ZAKRAJSEK & CESARK potem uredila vse, kar mi je bilo potrebno za potovanje, se ji prav lepo zahvaljujem in jo med prijatelji, znanci in rojaki toplo priporočam. Kadar mislite potovati v stari kraj, obrnite se do nje za pojasnila in od nje kupite tudi karto, da ne boste imeli toliko skrbi in stroškov, kakor sem jih imel jaz, dokler nisem prišel do njih. Frank Cimpermanec, 2 družino. (Advertis.)

Išče se
LOKALNE AGENTE,
ali zastopnike, ki bi prodajali Trinerjevo grenko vino in druge Trinerjeve izdelke v naselbinah, kjer še nimamo zastopnikov. Pri tem ni potreba imeti nobene posebne izkušnje.
Za pojasnila se pisмено obrnite na:
JOSEPH TRINER CO.
1333-45 So. Ashland Ave.
Chicago, Ill.
(Adv.)

SEMENA.
V zalogi imam najboljša vrtna, poljska in cvetlična semena.
Pišite takoj po brezplačni semenski cenik.
Blago pošiljam poštne pristatke.
MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

IZPLAČA SE
zavarovati hišo, pohištva in avtomobile pri nas, ker ob času požarjanja odškodnino se izkaže materinščina zlasti vredna.
J. KLEPEC AGENCY,
Phone 5768 ali pa 2196-R.
Insurance, Real Estate, Loans.
107 N. Chicago Street.
JOLIET, ILL.

FARMA NAPRODAJ.
80 akrov obsegajoča farma na Willard, Wis., se proda po zelo zmerni ceni. Okoli 20 akrov je čiste zemlje, drugo še hosta, zelo veliko drv in lesa vsake vrste ter mala hišica. Vzrok prodaje, ker se je lastnik smrtno ponesrečil. Za natančnejša pojasnila se je obrniti pisмено na:
Peter Fortuni
371 — 2nd Ave.
Milwaukee, Wis.

J. KLEPEC AGENCY.
Insurance—Real Estate—Loans.
Zavaruje hiše, pohištva in avtomobile.
107 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Phone 5768.
Javni notar.

VABILO K IGRI

Slov. Izob. in Podp. društvo "Triglav"
predstavlja dramo v štirih dejanjih
"SAD GREHA"

v nedeljo dne 19. aprila 1925, v dvorani "Slovenia", Joliet Ill.

Pričetek točno ob 2. pop. in 7.30 zvečer.

OSEBE:

Gospa Taševa	Katherine Rogina
Pavlin, njena hči	Josephine Bucar
Zupnik Bregar	Frank Lauric
Franc Bregar, jurist	Felix Jamnik
Pavel Klemenčič, profesor	Frank Zupancic I.
Katarina, njegova mati	Mary Rozina
Ana, njena hči	Anna Spelic
Tone Muren, njen mož	Anton Blatnik
Anka, njiju hči	Louise Nasenbary
Jozef Celina, profesor	Leo Adamic
Stari Primož	Frank Zupancic II.
Dekla Mina	Mary Klančar
Soceda	Mary Hribar
1. ženica	Mayme Glavan
2. ženica	Josephine Ramuta
3. ženica	Josephine Horvat

Uljudno vabimo slavno občinstvo domače in bližnje okolice, da nas polnoštevilno poseti na ta dan. Igra je krasna. Igrala bo izborna godba in zabave bo dovolj za vse. Na svidenje pri igri dne 19. aprila, t. l.
Uljudno vabi
ODBOR.

Največja zaloga Lubasovih harmonik!

in edina agentura za vso Ameriko, za najboljše vrste starokrajске kose, motike in drugo orodje. Z naročilom nam pošljite denar ali pošto nakaznico. Poštnino plačamo mi, cene so:
Kose MOLDOVKE najmočnejše, jame, 26—28—30—33 palcev dolge, so po \$2.50, šest kos skupaj po \$2.00 vsaka.
Kose, ožje FOLERANKE, ročno kovanje, 30—32 palcev dolge, po \$1.50, 6 kos skupaj po \$1.00.
Klepalno orodje po \$1.00, malo težje po \$1.50.
Kosička močna in trpežna, izdelana doma na Kranjskem, po \$2.00, ta lažja po \$1.30.
Brusilni kamni "Bergamo" po 75c, manjši po 50c.
Oscilniki lesen, po 50c.

Srpi, veliki za kletati po \$1.00.
Motike "Struške" ročno kovanje pri Dobrem polju, letos kaljene nalašč za ameriško zemljo, po \$1.50.
Razpošiljamo starokrajске šilifane literne steklenice, cene so: 1/2 litra 90c, 1 liter \$1.25, 2 litra (šifan) \$2.00.

Naslov zapišite samo:
STEPHEN STONICH, CHISHOLM, MINN.

Razpošiljamo tudi v vse kraje dobro zapakirane bakrene kotle s kapo in cevmi.

Vaši prihranki

vlojeni pri nas, so vedno varni. Vi živite lahko v katerikoli izmed naših držav, in vendar ste lahko vložnik na naši banki, prav kakor bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobili boste odgovor z obratno pošto v svojem jeziku. Mi plačujemo po 3 odst. obresti na prihranke, in jih pristojejo glavni dvakrat na leto ne glede na to ali vi predložite svojo vložno knjigo ali ne. Naš kapital in rezervni sklad v vrednosti več kot \$740,000 je znak varnosti za vaš denar. Naši zavedni najljubši ugled od strani občinstva, kateremu ima zatejšo naklonjenost.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. " JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, pred. Chas. C. Peasag, kassir.
Joseph Dunda, pomoč. kassir.

ŠE JE ČAS

da se pripravite za
SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO
KATERO PRIREDI
SLOVENSKA BANKA
ZAKRAJSEK & CESARK
70 Ninth Ave. New York, N. Y.

in sicer z najboljšim parnikom francoske linije "Paris-om", ki odpluje iz New Yorka na 25. aprila. S potniki bo potoval tudi uradnik naše banke, ki bo skrbel za čim udobnejše potovanje potnikov tega potovanja.
Ako ste namenjeni v domovino to pomlad, ne zamudite te prilike! Vedite, da so "Retour-karte" za potnike III. razreda znatno ceneje kakor so bile, istotako so znatno ceneje jugoslovanski potni listi, ki so sedaj veljavni za celo leto. Poleg tega dobijo nedržavljan poseben "PERMIT", na podlagi katerega se lahko v teku enega leta nemoteno vrnejo v Ameriko.
Se danes pišite po nadaljnja pojasnila.
Kadar pošljate denar v stari kraj, bodisi v dolarjih, dinarjih, lirah ali v avstr. kronah, se vselej obrnite na našo banko. Mi imamo direktne zveze z največjimi bankami v starem kraju.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občestvenih korporacij, ki mu donosajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Nacin kupovanja bondov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.
71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

PRIHRANITE SI DENAR PRI POŠILJANJU V STARO DOMOVINO.

Vedno vprašajte za ceno v naši banki. Dosegli smo strokovnjaštvo v tem oziru, da pošiljamo denar po najnižji ceni. Ker smo v zvezi z velikimi denarnimi zavodi v Evropi, si lahko pri nas vedno nekaj prihranite, ko pošljete denar v staro domovino.

Fridite še danes k nam glede informacije cen. Gotovo boste zadovoljni.

Premoženje te banke znaša \$12,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Posebna ponudba gospodinjam — Zastonj! 30 dnevna poskušnja 33 komadov sestav samo \$1.85

POZOR! Velika razprodaja in redka prilika dobiti 33 komadov namizni posredni sestav, jaden za več let. Sestojek iz: 6 nožev, 6 vilic, 6 žlič, 1 set za maslo, 1 lica za sladkor. Trpežna lesa ovratnica 24 palcev dolga, sponka, uhani, izvirno posušen aspestriz, 6 denar, vrsta medu-ljuncih za valjo aliha, tregon s trami belimi in tremi barenimi kramenčki. Krasne angleške jadelne, velika in posušen denar, broška. Držalna sponka in drugo kot kaže na sliki. Le za določeno mešico.

ČENO ALI PA VAM VREMENO DENAR. MI NE VPRASAMO DENARJE V SUPROTI, POŠILJITE NAM LA OČENJE IN 50c. V POŠILJENI ZNAMENI ZA POŠILJATEVNE TROŠKE, OSTALO BLAGO PA PLAČATE POTEM, KER SE VAM BLAGO PRINESE NA DOM.

WALTON SALES CO., 2529 W. Walton St., Dept. 34, Chicago, Ill.

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

Roka je sklenil pred koleno in glavo globoko sklonil, ko je to rekel. Nato je dvignil oči k žarečim večnim oblakom in dejal: "Enemu so vrata v domovino, drugemu voda, sama voda!"

"In kaj je vzrok?" vpraša dalje deklica, "da ta svojo dušo zapre, drug pa odpere?"

"Skrivnost, Marija... noben umrljiv človek ne more končno povedati kaj blijskega!"

Zvečer je prišel učitelj Valter še enkrat v kaplanijo. "Lep pozdrav od očeta in matere," pravi, "naša jabolka so prav dobra; tukaj imam dve." Z veliko težavo izvleče iz žepa debeli, krasni jabolki in poda eno kaplanu drugo Mariji.

Marija vzame dečka v naročje. "Valter," ga vpraša, "kje so nebesa?"

"Tam," odvrne otrok in pokaze škrlatne oblake.

"In kje je ljubi Bog?"

"Tam, kjer zdaj tako žari in kjer bodo pozneje zvezdice. In tam je vedna godba."

"In kdo pride v nebesa, Valter?"

"Otroci — in veliki ljudje, ki so dobri — in ki so padli v vojski."

Ernest Svetec se nasmehne predse.

"Otročiček, če bi ti slutil," pravi tiho, "na koliko vprašanj odgovarjaš! Da, tam je vedno godba... vedno soglasje in rešitev vsakega razglasja... samo otroci pridejo tja in ki so padli v zvestem boju! Otrok, kdo ve kaj boljše, kakor govoriti ti z otroško modrostjo?"

Vsi sveti. —

Na Bregu so imeli navado, da so šli ljudje po popoldanskem službi božji na pokopališče. Tam je stal velik kamnit križ s Kristusom, ki je bil že zelo star, pa brez vsake umetnosti narejen. Pod križem je bila vsako leto popoldne na Vseh svetnikov dan pobožnost za mrtve, potem je pa kaplan govoril.

Tega dneva se je Ernest Svetec veselil. V prenapolnjeni cerkvi ga je težil med pridigo slabi, izrabljeni zrak — danes pa, ko bo smel govoriti pod milim nebom, je hotel naravnost povedati vse župljanom, kar mu je ležalo na duši.

Nebo ni bilo jasno — toda bilo je svetlo kot tenka, siva svila. Na novo popravljenih grobovih so ležali venci iz mahov z belimi in rdečimi rožami iz papirja, nekateri nežnorožnati kot otroške oči, nekateri temno, krvavordeči. Luce so gorele pred križi in spomeniki, migljale nekaj časa v vetru, potem pa ugasnile. V zraku je zadonel semtertja daljen, žalosten klic vrnitve... in kamniti Kristus je gledal s kamnitega križa živo ljudstvo, kakor je že stoletja zrl na njihove prednike, ki so nekoč tukaj stali, zdaj pa leže v grobovih — ali bolje, bili že davno prekopani; kajti ne samo živi, ampak tudi mrtvi se pripravajo med seboj za prostor na ti zemlji.

Pod orjaškim križem je stal kaplan in govoril. Le malokdaj ga je prekinil kak otrok, ki je zakakaljal, ali odrasel, ki je zahrkal.

"Bratje moji in sestre!" je rekel najprej prav resno z nekoliko zamenelim glasom. "Globoko v človeški duši je nekaj, kar se ne da izbrisati, ne da izgubiti — hrepenenje. Če me pa vprašate: 'Hrepenenje po čem?' je težko odgovoriti. Najprej me boste pač razumeli, če govorim o hrepenenju po vaših sinovih, vaših bratih, vaših očetih, ki so v vojski. Ka-

ko hrepenite po njih, kako radi bi jih videli zopet doma!"

Tu in tam se je slišalo med poslušalci pritaženo vzdihanje.

"In oni, ki so v vojski, hrepenene danes po vas in po domovini, po ti majhni vasi Breg, ki se jim je zdelo nekoč menda ubožna, brez zabave, brez veselja, polna samo skrbi, dela in trpljenja, zdaj se jim pa vidi v sanjah bolj bogata kot daljne zlate dežele, o katerih je kdo kaj slišal ali bral. In marsikdo, ki se je boril v vojski, je zastoj hrepenel po domovini — zemeljske ne bo videl več..."

Lahno glasovi v poslušajoči množici pred govornikom so jokali.

"Jokate za mrtvimi? Po pravici jokate za njimi! Toda naj vas nekaj vprašam: Če bi se smeli vrniti mrtvi in če se bodo vrnili živi, kaj bomo prinesli s seboj? Neizmerno veselje, svidenja, pravite? Ba, roke bodo razprostrli in klicali, žareče oči bodo zrlle v žareče oči..."

Jok je utihnil. Vseh oči strme v obraz, v blede obraz in široko razprostrte roke pridigarjeve.

"... vriskajoča usta bodo pozdravljala vriskajoča usta. Zastave bodo vihrale v vetru in klicale kot otroci, ki tleskajo z rokami: 'Naši junaki so zopet doma!' Bobni bodo ropotali in oznanjali doneč po vasi: 'Prihajate jim v čast, slovesnost!' In potem, bratje moji in sestre, kaj bomo?"

Sokolji klic je presekala tišina nad gozdom —

Pridigarjev glas je padel počasi s svetlega bleška, ki ga je pravkar še imel.

"... Potem bo zopet moralo priti vsakdanje življenje, vsakdanje življenje v hiši in na dvorišču, na polju pri setvi, v gozdu pri sekanju drv, vsakdanje življenje s starimi skrbmi in — starim hrepenenjem. Gotovo, prijatelji moji, tudi ko bodo doma, bodo zopet imeli staro hrepenenje. Po čem pa? Povedati vam hočem in vprašati vaše arce, če govorim prav. 'Ko bi vendar imel več polja, Mnogi možje bodo zopet rekli: več denarja!' Marsikatera ženska bo zopet tožila: 'Ko bi bila vendar našla več sreče, več ljubezni v zakonu!'"

Nekaj ženski je neopazno sklonilo glavo niže.

"Mladenci bodo zopet govorili: 'V daljni svet hočemo, služiti, gledati, uživati!' Dekleta si bodo šepetale skrivaj po zimi pri ognjišču: 'V velika mesta hočemo, kjer blešče za svetlimi okni vabljive reči, ki si jih lahko kupimo; kjer v žarečih, visokih dvorinah poigajo gosli in se vrte mlade, lahke noge...'"

Kaplanovo oko je ujelo med mladenci marsikak nasmešek, ki je govoril svoj poseben jezik. Nekoliko porogljivo, pa tako nikomur ostro, je zažarel zdi njegov glas:

"... vrte se, čujte, enemu, enemu cilju nasproti, proti kateremu moramo iti vsi, pred katerim edino se ustavi na še hrepenenje — to je naš prihodnji grob!"

Na breškem pokopališču je bilo smrtno tiho. Samo ura v zvoniku je zdrknila in bila počasi in težko: ena, dve, tri!

"Naj mu hodimo počasi ali hitreje nasproti, nekoč pride čas, ko se bo ustavilo naše hrepenenje, naj stopica po otroških nožicah ali koraka pa širjih nogah odraslih; naj se plazi počasi s hromimi nogami ali hiti z navidez močnimi koraki temu dnevnasproti — nekoč pride dan, ko se bo naše hrepenenje

ustavilo —"

"In potem bo šlo hrepenenje proti svoji domovini — veste, kje je?"

"O ko bi mogel zdaj pred vašimi očmi odpreti nebo, potem bi vam lahko pokazal domovino! Toda ne morem. Gori ne predre nobeno človeško oko. Gori in v nebo predre samo vera."

"In ti veri se marsikdo smehlja in pravi, da oznanja bajke, ki jih verjamejo samo še otroci. Ti veri se smehljajo marsikdo in jo imenuje neumnost!"

"Poslušajte, bratje moji, poslušajte me! Tam v gozdu je neki kraj, kjer pokopavate mrtve živali, govedo, ki je poginila na kugi. Kdo izmed vas, kdo na svetu je tako blodno smel, da bi rekel, da so mrtvi tukaj pod našimi nogami prav tako brez upanja, da bodo ostali in večno živeli v grobovih, kakor leži mrtva žival v jami in se gnije? Kdo si drzne reči: 'Kdo si drzne reči: v sovražni leželi, na mejah naše države leže zakopani mrtvi junaki za vedno in večno, kakor so pokopali mrtve konje. Kdo pravi: nihče ni našel prostora na onem svetu? Kdo pravi: nihče ni našel večne domovine, ko se je za zemsko boril, trpel in umrl?'"

"Ne, bratje moji, hrepenenje najde svojo domovino. Naši žiji in lakoti se zadosti. Samo vsak se nasiti s tem, česar si je želel njegov glad in žeja na tem svetu. Kdor je užival greh kot sladki sad, kdor je pil greh kot opojno pijačo, temu bo gori bridko, bridko. Komur so pa tekale tukaj na zemlji solze dnevi na kruh in ponoči na blazino, ta bo vriskal, če bo le ostal močan in zvest do konca."

"En del, en kos od nas se konča tukaj, na tem pokopališču, na breškem pokopališču ali kjerkoli drugje na svetu. Ta del od nas je telo. Duša s svojim hrepenenjem pa potuje dalje večnost."

"Kdor hoče postati dober, ima hrepenenje po dobrem, in kdor ima hrepenenje po dobrem, ima hrepenenje po Bogu. Kdor ima pa hrepenenje po Bogu, bo prišel k Bogu. Mogoče mora iti skozi vice; skozi vice zemskega trpljenja ali skozi vice na onem svetu. Skozi ene bo morala pač iti večina izmed nas, če ne skozi oboje! Kajti samo sveto hrepenenje je zrelo za domovino."

"Zato, bratje moji in sestre, hranite si sveto hrepenenje v dušah! Ne zazidajte si upanja po nebesih! Ne poganjajte se za tem, kar ne more potolažiti hrepenenja, ampak samo poveča žejo, kakor je rojen tisti, ki pije morskovo vodo! In kdor ima tukaj na zemlji vice, hude bolečine težkega trpljenja, naj postane čistejši, boljši, dobrohotnejši — ah, prijatelji moji, vedno večje, vedno večje hrepenenje mu naj to vzbuja, amen!"

Iz zvonika breške cerkvice se je oglašil zdaj zvonček ubogih luč v vica. "Molimo za naše pokojne!" je začel kaplan.

In vsi so molili. Vsak je mislil na tiste, ki leže v grobu — samo marsikdo je molil s krvavečo dušo za mrtvega ali mrtvo, ko so drugi mislili na tisto, ki so odšli domov, kakor se spominjamo, če nas je kdo kadarkoli na domu obiskal, potem pa zopet šel. Počasni smo pozabili njegovo podobo, njegov glas... in začudeno se kdaj vprašamo: "Ali je bil res tukaj? Ali niso bile sanje?"

Ko je šla Marija Svetec po stopnicah od cerkve, jo je čakal Valter. Cisto sam je sedel na vogelnem kamnu zadnje stopnice. Ko je zagledal deklico, ji je šel počasi nasproti, ko je sicer vedno pritekel. Mariji se je to čudno zdelo in je vprašala: "Valterček, zakaj pa tako resno?"

Zdaj potisne otrok deano ročico v njeno levico, jo prosiče pogleda in pravi: "Gospodična, kaj je to, hrepenenje?"

(Dalje prihodnjil)

Tel. 1874 W.

Joliet, Ill.

Najboljše uglasjevanje glasovirjev (Piano Tuning) po nizki ceni. Delo garantirano.

R. ZUPANEC

805 N. Chicago St. Joliet, Ill.

ZDRAVNIKI NISO ZNALI
KAJ MU MANJKA.

Ta slučaj se je pripetil John Ambroskiju, ki je hotel k zdravnikom celih sedem let; namrečno, da je to veljalo njegovo družino in blode danes. In sicer: mož je moral prestati čisto hudo. Očitno je vredna družina je se prekinjala svojih usodno kajti oče je postal vedno bolj slab, da so končno že vsi nad njim odpali. Klicali so vsi tega ali onega urovnika, ki je vsakdo smajal s glavo da bolnik ne bo nikdar okrevati, čeravno je bil v najlepših moških letih. Nekoga dne pride semkaj ta stare domovine njegova žena, ki je mož že bil zdravnik. Ta žena je šla na prvi pogled spoznala, kaj bolniku manjka, rekla je da naj naročijo iz Pittsburgha zdravnika odnosa trakuje. In v penici čez par dni sistem je šel od njega 68 letov dolga trakuja ki je polegoma tega moža mudila skoro do smrti. V dveh tednih je Mr. Ambroski pridobil celih 35 funtov na teži; imen zopet zdravno barvo in blaguje svojo teto, ker mu je dala pravi nasvet. — Dosti moških, še na in otrok se zdravi po neopredelnem ker ne znajo kaj je vzrok njih bolezni; muči jih pa trakuja. Prednaki trakuje so: mali hudi trakuje se prikažejo, izguba teže, utrujenost, belkasti jezik, kalenja, apatija, bolečine v hrbtu, glavobol, omotica in črkansti obročki pri očeh; težave v sedenju, mehakasta koža, izguba na teži, slab spanec je uni, mrazna do dela in do življenja ni hojstnosti napredka. Vse to kaže da imate trakujo v sebi, ki je včasih do 50 letov dolga. Če trakuja sleze človeku v spancu, se lahko zasuši. Radi temu pazite pravilno, če so je medvednosti inebite. Narodite Laxan zdravilo — še danes, koje vam takoj dopolnjuje po prejemu \$10.45. Naslov: The Laxan Med. Co. 945 Laxan Bldg. Box 945 Pittsburgh, Pa. — Laxan je popolnoma neškodljivo zdravilo. Vse to ugotovite na prodaj v lekarnah. Navedite pri naročilu svojo starost. Da se posiljete zavarujte priložite srcevan se 25 centov.

Jaz MARY ŠTALCER
CLEVELAND, O.

hvalim.

Imam pa še več drugih zdravil, katere bi morala imeti vsaka družina pri rokah v slučaju potrebe, kakor so: moške, ženske in otroške. Za rane, rpekline, kraste, grinte, bule, turove, srbečo kožo, prahute na glavi, zoper sive lase, revmatizem, kostibol in trganje, kurja očesa, bradavice itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem za-
stoj.

JAKOB WAHČIČ

1436 E. 95th St.
(blizu Wade parka)
CLEVELAND, O.

(M)

POTREBOVAL VEČ KRVIL

Mr. John Malner, Box 87, Arma, Kans. piše:

"Prosim pošljite mi takoj še eno kraljico vašega izbornega Bolgarskega zeliščnega čaja, da mi utrdi kri. V resnici mi je ta čaj že dosti pomagal valed česar ne morem biti brez njega ker rabim več močne krvi."

Bolgarski zeliščni čaj daje moč krvi, odpravlja zabušastost in revmatizem.

Če ste prehlajeni, če se hočete zaopustiti influenci in pljučnici, pijte gorak Bolgarski zeliščni čaj; pomagal vam bo kmalu.

Ta čaj priporočajo tudi zdravniki; dobite ga povsod v lekarnah po 35c, 75c in \$1.25.

Važno: Ako hočete imeti mojo veliko, družinsko kraljico tega izbornega čaja, zadosti za 3 mesece, cena \$1.25 pošljite naravnost meni. H. H. Von Schlick, President, 47 Marvel Bldg. Pittsburgh, Pa.

Dramatično društvo
"IVAN CANKAR"

VABILO
NA

Častni večer, ali benefico
GOSPE A. DANILOVE

V nedeljo, dne 26. aprila priredi dram. društvo "Ivan Cankar" v korist režiserke ge. Danilove v Slov. Nar. Domu, Cleveland, O. krasno Ivo Vojnovičevo igrv v štirih dejanjih s petjem in plesom:

"EKVINOKLIJ"

ali "Maščevana ljubezen Jele", v kateri bo imela glavno ulogo gospa Danilova.

Ta igra bo vzprijorjena prvič na slovenskem odru v Ameriki.

Ka ta list prečitate, dajte ga svojemu sosedu ali prijatelju na ogled.

(Dalje prihodnjil)

NAZANALO

Cenjenim rojakom vljudo naznanjam, da sem z dnem 1. decembra preselil svojo notarsko pisarno na 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa., kjer bom sprejemal v izvršilo vsakršne notarske posle bodisi za Ameriko ali stari kraj. Torej pridi-te ali pišite v bodoče na:

ANTON ZBAJNIK,

javni notar,

4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.

NAJVEČJA
SLOVENSKA
UNJSKA
TISKARNA

V Zjedinenih državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovine.

NAJNIZIJE CENE
TOČNO POSTREŽBO
LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

AMERIŠKA
DOMOVINA

V svojem lastnem posloplju

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Y Y Y

NAD 20 LET

že izdelujem
HARMONIKE.

ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najboljše. V izdelovanju harmonik sem torej dosegel najboljše skušnje in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom držav.

V zalogi imam tudi najnovejše slovenske in druge

PIANO ROLLE in
PLOSČE ZA GRAMOFONE.

Pišite po cenik.

Pri meni boste dobili vsak muzikalični instrument, mali ali veliki, za nizko ceno. Blago razpolijam po celi Ameriki. Se uljudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR

Music Store,

6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

IMAM V ZALOGI 2E NAD
12 LET

PRAVE LUBASOVE
HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štiri-krst. nemiko in kranjsko uglasjene kakor tudi kromatične in pa kovčke. Harmonike so najboljše dela in opremljene s zaporo za zapori.

Imam v zalogi tudi še rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov po nizkih cenah.

IMAM V ZALOGI
IMPORTIRANE

STAROKRAJSKE

NA ROKO

KOVANE KOSE

je najboljše jeklo, dolge od 25 do 35 inčev.

Posamezna kosa stane \$2.00 v rino-ke in bljudne vred: šest kos skupaj ali več po \$1.50; imam tudi troje vrste klopov stane po \$1.50 gar-tura in BERGAMO brusilne kamne po 50c. Pri vseh cenah je poština in vito.

ALOIS SKULJ,

323 EPSILON PL.

BROOKLYN, N. Y.

ZASTAVE, BANDERA,

REGALJE in ZLATE ZNAKE

za družina ter člani K. S. K. J.

Izdeluje

EMIL BACHMAN

2107 S. Mainline Ave. Chicago, Ill.

Pišite po cenik!

NAZANALO IN ZAHVALA.

Nad vse potrtega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je moja iskreno-ljubljena žena

Marija Skube

ROJ. AGNICH,

dne 24. marca preminula po večletni, mučni bolezni, zapustivši mene ter 6 otrok v starosti od 7 do 17 let.

Pokojnica je bila rojena dne 4. avgusta 1891. v Ely, Minn.; spadala je k trem slovenskim društvom in sicer: dr. sv. Antona, št. 72. KSKJ., dr. sv. Lovrenca, št. 7. S. H. Z. in k dr. Marije Čist. Spoč. št. 120. JSKJ.

Vsem tem društvom, tako tudi vsem drugim se srčno zahvaljujem za darovane vence in rože; hvajla tudi vsem za naročene sv. maše zadušnice in tistim, ki so jo obiskovale za časa njene bolezni in smrti. Hvala vsem društvom, sorodnikom in prijateljem za vdeležbo pri pogrebu. Hvala družinam Bajuk in Dragovan iz Soudan, Minn., ki so prišli na pogreb.

Pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin. Bodi ji zemlja lahka! Naj v miru počiva!

Spavaj sladko, draga žena,
zlata naša mamica!
Bila si nam vsem ljubljena,
Mirna tebi jamica!

S cvetjem grob Tvoj okrasili
bomo v trajen Ti spomin;
rože s solzami zalili
naših srčnih bolečin.

Solze te se posušile
bodo šele vse tedaj:
duše naše ko združile
k Tebi došle v sveti raj!

Zalujoči ostali:

Fred Skube, mož,
Josip, John, Stephen, Math, Mary, Elizabeth
sinovi in hčere.

Josep Agnich, oče, in 5 bratov ter 2 sestre in več sorodnikov.
Ely, Minn. dne 28. marca, 1925.

POZIV NA VELIKU

Zabavu sa Predstavom,

I PLESOM

KOJU PRIREDJUJE

Društvo "Sv. Mihalj" odsj. 163. K. S. K. J.

u srijedu 22. aprila, 1925.

u Kranjsko-Slovenskom Domu

NA 57th i BUTLER ST.

PITTSBURGH, PA.

"DOJILJA"

DRAMA U TRI ČINA

Cin ce dogadja u dalmatinskoj zagori i na primorju

OSOBE:

Stevio Didic	Nikola Tezak
Anica, žena mu	Stefanija Tezak
Laca Vojvodic, Anicina majka	Franca Pugar
Conte Pavle degli Irandi, kapetan	Pavao Toncic
Contessa Melanija, njegova žena	Barica Lisjak
Conte Antonio Zvizdo	Stjepan Miladin
Maria Tintor, sobarica kod Contesse Melanije	Rozalija Toncic
Dijete—naprsc (Pantom)	

Šaljiva scena od dva bekavca iz Jelačić trga
Zagreb.

POČETAK PREDSTAVE U 8 SATI NA VEČER.
POSILIJE PREDSTAVE SLIJEDI PLES.

Ovime najuljudnije pozivamo svu braću i sestre Hrvate, Slovence i Srbe, da nas izvole u što većem broju posjetiti. Predstava je vrlo krasna i poučna, stoga neopustite ovu priliku. Odbor će se pobrinuti, da svi posjetioči budu dobro dočekani i podvojeni. DOBRO NAM DOSLI!

Svirati će V. Golubić orkestar.